

Een onderzoek naar de jeugdcriminaliteit in Sint Maarten

Universiteit
Leiden

Openbaar Ministerie

Auteurs

Mw. mr. Emma Merkx
Mw. mr. Lieke Buurman

In samenwerking met

De Universiteit Leiden
Het Openbaar Ministerie Sint Maarten

Copyright

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevens bestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de auteurs.

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, kan voor de aanwezigheid van eventuele (druk)fouten, onjuistheden en onvolledigheden niet worden ingestaan en aanvaarden auteurs deswege geen aansprakelijkheid. Voor eventuele verbeteringen van de gegevens houden zij zich gaarne aanbevolen.

Inhoudsopgave

English summary.....	5
1. Inleiding.....	7
1.1 Het land Sint Maarten.....	7
1.2 Onderzoeksterrein.....	7
1.3 Onderzoeksvraag.....	8
1.4 Methodologie.....	8
1.5 Structuur.....	10
1.6 Begeleiding.....	11
1.7 Over de auteurs.....	11
2. Gerapporteerde jeugdcriminaliteit door de politie.....	12
2.1 Inleiding.....	12
2.2 Het Korps Politie Sint Maarten.....	12
2.3 Geweldscriminaliteit.....	13
2.3.1 Mishandeling.....	13
2.3.2 Zedenmisdrijven.....	14
2.4 Vermogenscriminaliteit.....	14
2.5 Drugscriminaliteit.....	14
2.6 Overige criminaliteit.....	14
2.6.1 Bedreiging.....	14
2.6.2 Wapenbezit.....	14
2.6.3 Vernieling.....	15
2.7 Twaalfminners.....	15
2.8 Thuis- en opvoedsituatie.....	15
2.9 Tussenconclusie.....	15
3. Gerapporteerde criminaliteit door middelbare scholen.....	17
3.1 Inleiding.....	17
3.2 Middelbaar onderwijs in Sint Maarten.....	17
3.3 Geweldscriminaliteit.....	18
3.3.1 Mishandeling.....	18
3.3.2 Zedenmisdrijven.....	19
3.4 Vermogenscriminaliteit.....	19
3.5 Drugscriminaliteit.....	19
3.6 Overige criminaliteit.....	19
3.6.1 Bedreiging.....	19
3.6.2 Wapenbezit.....	20
3.6.3 Vernieling.....	20
3.7 Sancties.....	20
3.8 Spijbelen.....	21

3.9 Tussenconclusie	21
4. Gerapporteerde criminaliteit door middelbare scholieren	22
4.1 Inleiding.....	22
4.2 Gewelddcriminaliteit	23
4.2.1 Mishandeling.....	23
4.2.2 Zedenmisdrijven.....	24
4.3 Vermogenscriminaliteit	25
4.3.1 Diefstal.....	25
4.3.2 Inbraak.....	26
4.3.3 Heling.....	26
4.4 Drugscriminaliteit.....	26
4.5 Overige criminaliteit.....	27
4.5.1 Bedreiging.....	27
4.5.2 Wapenbezit.....	27
4.5.3 Vernieling	28
4.6 Aangiftebereidheid	28
4.7 Tussenconclusie	29
5. Verschil criminele en niet-criminele leerlingen	30
5.1 Inleiding.....	30
5.2 Achtergrondinformatie leerlingen.....	30
5.2.1 Geboorteland	30
5.2.2 Thuissituatie.....	30
5.2.3 Schoolsituatie.....	31
5.2.4 Alcohol- en drugsgebruik.....	32
5.3 Tussenconclusie	33
6. Conclusies en aanbevelingen.....	34
6.1 Conclusies.....	34
6.2 Aanbevelingen	35
Dankwoord	38
Literatuurlijst.....	39
Bijlage	40

English summary

In the last couple of years, the society of the island of Sint Maarten has expressed its concerns about a possible increase of juvenile delinquency. The official data from the Public Prosecutor's Office and the police of Sint Maarten do not reflect this possible increase of juvenile delinquency. To date, only little research has been done on juvenile delinquency on the island. As long as the nature and extent of the juvenile delinquency is unclear, it is hard to combat this criminality efficiently. From this point of view, this research has been carried out at the request of the Public Prosecutor's Office and on behalf of the Ministry of Justice of Sint Maarten.

Research question and subquestions

This report will address the following research question: *“What is the nature and extent of and dealing with the juvenile delinquency in Sint Maarten and is there any difference in background between delinquent and non-delinquent juveniles?”*

The following subquestions are raised:

- What is the nature and extent of the juvenile delinquency in the period December 2014 to February 2015 that has been reported by the police?
- What is the nature and extent of the juvenile delinquency in the period December 2014 to February 2015 that has been reported by the secondary schools and in what way has this delinquency been dealt with?
- What is the nature and extent of the self-reported delinquency by high school students and in what way has this delinquency been dealt with?
- To what extent are there any differences in background between students who have showed delinquent behaviour and students who have not showed delinquent behaviour?

Methodology

The first subquestion examines the nature and extent of the juvenile delinquency that has been reported by the police of Sint Maarten in the period December 2014 to February 2015. During this research period of three months, weekly meetings with the police have taken place. During these weekly meetings, the police have been asked about the nature and extent of the juvenile delinquency that has taken place during the previous week. The second subquestion has the same methodology as the first subquestion. There have been weekly meetings at eight secondary schools of Sint Maarten for the period of three months. During these meetings, the schools have been asked about the incidents that have taken place during the previous week. There has also been examined in what way the schools have dealt with the incidents occurred. The basis for the third subquestion is a survey that has been filled out by 460 high school students from fourth grade. This survey contains a self-report where the students have been asked about their criminal behaviour and victimisation by their peers. In this survey, some general background questions about the students are asked to answer the fourth and last subquestion.

Results

In the period December 2014 to February 2015, the police have reported 39 incidents with 53 suspects involved. Assault is by far the most reported incident, followed by theft and drug crime. During the research period of three months, 85 incidents have been reported by the high schools with 116 students involved. Again, assault is the most reported incident,

followed by threat and theft. In most cases, the school itself is the one who punishes the student that committed the incident. Only in some cases, the dealing with the incidents is left to the police. The most common penalty is a suspension and in almost all cases, the parents get informed about the incident.

The survey shows that nearly half of the 460 interviewed students assaulted someone without the use of a weapon. Hence assault without the use of a weapon is the most committed incident among high school students, followed by demolition and theft. Many students are not punished because of their behaviour, although people sometimes know what they have done. In some cases, the parents or guardians, the police or school punishes the student. Sporadic the student has to go to court because of his delinquent behaviour. The willingness to report incidents to the police generally seems to be low among students who have been a victim of criminal behaviour. In most cases, the students do not want to report anything to the police because they think nothing happens with their report or they do not trust the police.

The results from the survey show that students that are born in Sint Maarten (Dutch part), Guyana and the Dominican Republic commit slightly less criminal behaviour than average. Students that are born in Saint-Martin (French part) and Jamaica commit slightly more criminal behaviour than average. The results do not show any substantial differences between the home situation of possible offenders and students that did not show any delinquent behaviour. The results show that possible offenders have to repeat slightly more classes than students that do not show any delinquent behaviour. Possible offenders have also been suspended more times and they skip more classes on average per week than students who do not show any delinquent behaviour. Besides, possible offenders drink during more days per week alcohol and they drink on average more glasses of alcohol per time. Finally, possible offenders use more hard- and soft drugs, although the use of hard drugs does not really seem to be a problem on the island.

Recommendations

In this report, a few recommendations are made to combat juvenile delinquency efficiently:

- Further research needs to be done to better understand the problems in the Sint Maarten society that are related to juvenile delinquency;
- Drugs problems need to be tackled by providing better access to drug rehabilitation centres;
- Truancy needs to be tackled by providing information on compulsory education and by registering the absence of students;
- Activities need to be organised for juveniles where they can spend time after school;
- Awareness needs to be raised on criminal behaviour for schools, parents and students;
- Awareness needs to be raised on the risks of the possession of weapons by juveniles;
- Confidence of the juvenile in the police should be strengthened;
- Further research could be done to investigate the possibilities to spread the high schools across the island;
- The possibilities of creating a Dutch "Bureau HALT" could be investigated for the Sint Maarten society to punish juveniles for less severe crimes by a training or community service, so the juvenile faces the consequences of his deeds but does not get a notification on his judicial records.

1. Inleiding

1.1 Het land Sint Maarten

Het eiland Sint Maarten bestaat uit twee delen: een Nederlands gedeelte (Sint Maarten) en een Frans gedeelte (Saint-Martin). Sint Maarten heeft een oppervlakte van ongeveer 34 vierkante kilometer. Het totale eiland heeft een oppervlakte van ongeveer 87 vierkante kilometer. Het Nederlandse deel van Sint Maarten heeft Philipsburg als hoofdstad en is sinds 10 oktober 2010 een autonoom land binnen het Koninkrijk der Nederlanden. Het Franse deel is sinds 2007 een overzeese gemeenschap van Frankrijk en heeft Marigot als hoofdstad. Ondanks dat er een open grens is tussen het Nederlandse en het Franse deel, hebben beide landen een eigen bestuur. Dit onderzoek richt zich op het Nederlandse deel van het eiland, waardoor het Franse deel verder buiten beschouwing blijft.

De officiële talen in Sint Maarten zijn het Nederlands en het Engels, maar in de praktijk wordt er voornamelijk Engels gesproken. Daarnaast zijn Spaans en Creools veel gesproken talen onder immigranten uit landen als de Dominicaanse Republiek, Haïti, Jamaica en Guyana.¹ Volgens het Departement van Statistieken van Sint Maarten had het land in 2014 37.224 inwoners, waarvan 10.395 inwoners onder de 20 jaar.² Daarnaast is er vermoedelijk een grote populatie illegale immigranten op het eiland, omdat de arbeidskansen in Sint Maarten beter zijn dan in veel omliggende Caribische landen.³ Hierdoor ligt het daadwerkelijke inwonersaantal van Sint Maarten waarschijnlijk hoger dan het aantal dat bekend is bij het Departement van Statistieken.

De economie van Sint Maarten is vrijwel volledig gericht op het toerisme. Jaarlijks komen er ongeveer 1,8 miljoen – voornamelijk Amerikaanse – toeristen met een cruiseboot op het eiland aan.⁴ Daarnaast zijn er in 2014 gedurende het hoogseizoen ongeveer 50 duizend toeristen per maand met het vliegtuig aangekomen voor een vakantie op het eiland.⁵ Deze toeristen komen veelal uit de Verenigde Staten, andere Caribische landen en Europa.⁶

1.2 Onderzoeksterrein

Vanuit verschillende lagen in de samenleving van Sint Maarten zijn er de afgelopen jaren zorgen geuit over een mogelijke stijging van de jeugdcriminaliteit op het eiland. Uit de officiële cijfers die bij het Openbaar Ministerie en de politie bekend zijn, komt deze stijging van de jeugdcriminaliteit echter niet naar voren. De cijfers over jeugdcriminaliteit ondersteunen derhalve niet het beeld dat door de samenleving wordt geschetst. Deze discrepantie komt tevens naar voren in *de Criminaliteitsbeeldanalyse Sint Maarten* van het Korps landelijke politiediensten uit 2011.⁷ Voor *de Criminaliteitsbeeldanalyse* zijn er interviews afgenomen met mensen die werkzaam zijn bij instanties zoals de Voogdijraad, de politie en het Openbaar Ministerie. In *de Criminaliteitsbeeldanalyse* komt naar voren dat de respondenten van mening zijn dat het met de jeugdcriminaliteit ernstig is gesteld.⁸ Het aantal geregistreerde delicten neemt af, maar de geïnterviewden menen dat de ernst van de delicten toeneemt.⁹ Daarnaast wordt er in *de Criminaliteitsbeeldanalyse* gesteld dat door het

¹ Departement van Statistieken 2013.

² Departement van Statistieken 2014 (a).

³ Rapport UNICEF 2013, p. 28.

⁴ Departement van Statistieken 2013.

⁵ Departement van Statistieken 2014 (b).

⁶ Departement van Statistieken 2013.

⁷ Rapport KLPD 2011.

⁸ Rapport KLPD 2011, p. 174 en p. 177.

⁹ Rapport KLPD 2011, p. 178.

capaciteitsgebrek bij de politie veel jeugdcriminaliteit wordt afgedaan met enkel een waarschuwing. In sommige gevallen wordt de politie zelfs helemaal niet betrokken uit angst voor represailles door de dader(s). Doordat niet alle jeugdcriminaliteit via de politie wordt afgedaan, is de totale omvang van de jeugdcriminaliteit niet eenvoudig te bepalen. Dit zorgt voor een groot *dark number*. Tot op heden is er slechts in beperkte mate onderzoek gedaan naar de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit in Sint Maarten, hetgeen door het VN-Kinderrechtencomité betreurd wordt.¹⁰ Zolang de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit onduidelijk is, is het lastig om deze criminaliteit efficiënt en doelgericht aan te pakken. Vanuit deze gedachte is op verzoek van het Openbaar Ministerie en in opdracht van het Ministerie van Justitie dit onderzoek uitgevoerd.

1.3 Onderzoeksvraag

De volgende centrale onderzoeksvraag dient als basis voor dit onderzoek: *“Wat is de aard, omvang en wijze van afdoening van de jeugdcriminaliteit in Sint Maarten en is er een verschil in achtergrond tussen criminele en niet-criminele jeugdigen?”*

Hierbij komen de volgende deelvragen aan de orde:

- Wat is de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit in de periode december 2014 tot en met februari 2015 die door de politie is gerapporteerd?
- Wat is de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit in de periode december 2014 tot en met februari 2015 die door de middelbare scholen is gerapporteerd en op welke wijze is deze criminaliteit afgedaan?
- Wat is de aard en omvang van de zelf gerapporteerde criminaliteit onder middelbare scholieren en op welke wijze is deze criminaliteit afgedaan?
- In hoeverre bestaat er een verschil in achtergrondgegevens van leerlingen die zich schuldig hebben gemaakt aan crimineel gedrag en leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond?

1.4 Methodologie

In dit onderzoeksrapport wordt de focus gelegd op kwantitatief onderzoek naar de aard, omvang en afdoening van de jeugdcriminaliteit in Sint Maarten. Daarnaast wordt er ingegaan op achtergrondgegevens van de middelbare scholieren. Ook komt in beperkte mate kwalitatief onderzoek naar voren, daar waar de opmerkingen van individuele respondenten worden besproken alsmede de (subjectieve) bevindingen die zijn opgedaan tijdens het verblijf in Sint Maarten. Deze bevindingen zijn gebaseerd op de gesprekken die zijn gevoerd met personen die werkzaam zijn bij verschillende instanties die zich bezighouden met de jeugd en jeugdcriminaliteit in Sint Maarten. Het betreft hier gestructureerde wekelijkse gesprekken op middelbare scholen en bij de politie en gesprekken die op incidentele basis hebben plaatsgevonden bij andere instanties die zich bezig houden met jeugd en jeugdcriminaliteit, zoals de jeugdreclassering en het Openbaar Ministerie.

Voor de beantwoording van de onderzoeksvragen worden er drie methodologieën gebruikt, waarbij de derde en vierde onderzoeksvraag eenzelfde methodologie kennen.

Eerste onderzoeksvraag

De eerste onderzoeksvraag heeft betrekking op de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit die door de politie is gerapporteerd in de periode december 2014 tot en met februari 2015.

¹⁰ VN Concluding observations 2015, par. 6.

Binnen deze periode van drie maanden hebben er wekelijkse gesprekken bij de politie plaatsgevonden. De gesprekken zijn gehouden met een medewerker van de Informatie Unit, een afdeling binnen de politie die belast is met de informatievoorziening en fungeert als informatieknooppunt. Bij de Informatie Unit worden alle mutaties betreffende criminaliteit opgeslagen. Hierbij gaat het om de incidenten die door de politie bij de Informatie Unit zijn geregistreerd. Dit betreft de aangiftes die bij de politie worden gedaan, de meldingen die bij de meldkamer binnenkomen en de incidenten die door de politie zelf zijn waargenomen.

Tijdens de wekelijkse gesprekken is gevraagd naar de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit die de voorgaande week is geregistreerd in de Informatie Unit. Gezien de doorlooptijd is de afhandeling van de incidenten niet onderzocht. Er is gekeken naar incidenten met een verdachte tussen de 12 en 17 jaar oud, nu dit de leeftijd is waarop een jongere op basis van het jeugdstrafrecht vervolgd kan worden. In sommige gevallen is de leeftijd van de jongere onbekend maar is de jongere als minderjarig aangemerkt, omdat de jongere bijvoorbeeld is herkend aan zijn schooluniform.

Tweede onderzoeksvraag

Bij de tweede onderzoeksvraag wordt er gekeken naar de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit die is gepleegd door middelbare scholieren in de periode december 2014 tot en met februari 2015 en op welke wijze deze criminaliteit is afgedaan. Om de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit te achterhalen is er gekeken naar de incidenten die hebben plaatsgevonden op en rondom de middelbare scholen die mogelijk als strafbaar feit kunnen worden aangemerkt. Omdat deze incidenten betrekking hebben op eenzelfde periode als bij de eerste onderzoeksvraag, kan het voorkomen dat bepaalde incidenten met elkaar overlappen indien deze zowel door de middelbare school als door de politie zijn gerapporteerd. De incidenten die overlappen worden in hoofdstuk twee vermeld.

Sint Maarten kent tien middelbare scholen, waarvan acht door de overheid gesubsidieerd worden en twee niet door de overheid gesubsidieerd worden. Via de Onderwijsinspectie van Sint Maarten zijn de contactgegevens van de middelbare scholen achterhaald. Na het versturen van een brief en een persoonlijk bezoek bleken acht van de tien scholen, waaronder de twee niet gesubsidieerde scholen, bereid te zijn om deel te nemen aan het onderzoek. Al deze scholen zijn op wekelijkse basis bezocht om de incidenten te bespreken die in de voorgaande week hebben plaatsgevonden. Als contactpersoon werd veelal een maatschappelijk werker of de (con)rector aangewezen. De contactpersoon kreeg elke week eenzelfde lijst voorgelegd met incidenten die gerapporteerd moesten worden. Aan de hand van deze lijst zijn er vervolgvragen gesteld over het desbetreffende incident en de verdachte. Ook bij deze onderzoeksvraag worden alleen de incidenten gerapporteerd waarbij de verdachte valt binnen de leeftijdscategorie van 12 tot en met 17 jaar oud.

Derde onderzoeksvraag

De derde onderzoeksvraag ziet op de aard en omvang van de gerapporteerde criminaliteit door middelbare scholieren en de wijze waarop deze criminaliteit is afgedaan. Op basis van een vragenlijst hebben de middelbare scholieren een daderrapportage, een slachtofferrapportage en een aantal algemene vragen over zichzelf ingevuld. Vanwege praktische redenen is ervoor gekozen om alle vierdeklassers van de deelnemende scholen de vragenlijst te laten invullen. Zes van de acht deelnemende scholen hebben meegewerkt aan de afname van de vragenlijst.

Alle ouders van de vierdeklassers hebben een brief ontvangen, waarin stond dat hun kind werd gevraagd om mee te werken aan het invullen van de vragenlijst. Indien de ouders hiervoor geen toestemming zouden geven, zou het kind uitgesloten worden van het onderzoek. Uiteindelijk hebben 460 scholieren, met instemming van hun ouders, de

vragenlijst ingevuld. Tijdens de afname zijn de onderzoekers altijd zelf aanwezig geweest om uitleg te geven over het onderzoek en vragen van scholieren te beantwoorden. Er is uitgelegd dat het invullen van de vragenlijst op vrijwillige basis geschiedt en de vragenlijst volledig anoniem wordt behandeld. Ondanks dat dit is benadrukt, bestaat er een risico dat leerlingen de vragenlijst niet volledig naar waarheid hebben ingevuld. Dit moet in gedachten worden gehouden bij de bestudering van de resultaten van het onderzoek.

Voorafgaand aan de definitieve afname van de vragenlijst, is er een pilot gehouden onder dertien middelbare scholieren van verschillende leeftijden. Ondanks de relatief grote omvang van de vragenlijst, bleken de meeste scholieren binnen twintig minuten alle vragen te hebben ingevuld. Naar aanleiding van de pilot zijn er enkele kleine wijzigingen in de vragenlijst aangebracht.

Vierde onderzoeksvraag

Bij de vierde onderzoeksvraag wordt er bekeken of en in hoeverre er een verschil bestaat in achtergrondgegevens van leerlingen die zich schuldig hebben gemaakt aan crimineel gedrag en leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Dit verschil wordt onderzocht aan de hand van de algemene vragen die in de zelfrapportage door de scholieren zijn beantwoord. De keuze van de vragen is gebaseerd op de wens van het Openbaar Ministerie van Sint Maarten om achtergrondgegevens van middelbare scholieren te onderzoeken. Het Openbaar Ministerie vermoedt dat spijbelen, schorsingen en zittenblijven een mogelijk effect hebben op het vervallen in crimineel gedrag. Op basis van de gesprekken met de politie en de scholen, is er vervolgens voor gekozen om vragen over de thuissituatie en alcohol- en drugsgebruik toe te voegen.

Ook bij deze onderzoeksvraag geldt dat niet met zekerheid kan worden gezegd of de leerlingen de vragenlijst volledig naar waarheid hebben ingevuld. Dit geldt zowel voor de leerlingen die aangeven wel crimineel gedrag te hebben vertoond, als voor de leerlingen die aangeven geen crimineel gedrag te hebben vertoond.

Centrale onderzoeksvraag

Dit rapport beantwoordt wat de aard, omvang en wijze van afdoening van de jeugdcriminaliteit in Sint Maarten is en in hoeverre er een verschil in achtergrond bestaat tussen criminele en niet-criminele jeugdigen. Er wordt in dit rapport gesproken over incidenten, aangezien het niet in alle gevallen mogelijk is om te spreken van een strafbaar feit nu er in dit onderzoek geen onderscheid is gemaakt naar de zwaarte van het delict. Omdat er niet met zekerheid kan worden gezegd of alle incidenten strafbare feiten zijn en omdat niet alle minderjarigen zijn ondervraagd, zal de werkelijke jeugdcriminaliteit in Sint Maarten niet worden achterhaald.

1.5 Structuur

In hoofdstuk twee wordt de jeugdcriminaliteit die is gerapporteerd door de politie besproken. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de structuur, de werkwijze en de organisatie van de politie, waarna de verschillende soorten jeugdcriminaliteit worden besproken. Vervolgens komt in hoofdstuk drie de jeugdcriminaliteit die door de middelbare scholen is gerapporteerd aan bod. Dit hoofdstuk kent eenzelfde opbouw als hoofdstuk twee, waarbij eerst de organisatie van de verschillende middelbare scholen in Sint Maarten wordt uitgelegd, waarna wordt ingegaan op de onderzochte jeugdcriminaliteit. In hoofdstuk vier wordt de zelfrapportage die is ingevuld door middelbare scholieren onder de loep genomen. In dit hoofdstuk komen de incidenten aan bod die in de vragenlijst aan de leerlingen zijn gesteld. Er wordt tevens gekeken naar de afhandeling van deze incidenten en de eventuele bestraffing van de dader. In hoofdstuk vijf wordt onderzocht of en in hoeverre er een verschil

bestaat tussen achtergrondgegevens van leerlingen die zich schuldig hebben gemaakt aan crimineel gedrag en leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Tot slot wordt in het zesde hoofdstuk een conclusie gegeven, waarbij aanbevelingen worden gedaan aan de hand van de verworven onderzoeksresultaten.

1.6 Begeleiding

Dit rapport is met behulp van een aantal personen tot stand gekomen, dat gedurende het gehele onderzoeksproces de onderzoekers heeft voorzien van nuttig commentaar en adviezen. Het gaat hierbij om de volgende personen:

- mw. mr. K. van Nie (jeugdofficier van justitie, Openbaar Ministerie Sint Maarten)
- mw. J. Arion Msc (parketsecretaris, Openbaar Ministerie Sint Maarten)
- dhr. prof. dr. mr. T. Liefwaard (UNICEF hoogleraar *Children's Rights*, Universiteit Leiden)
- mw. prof. dr. mr. E.M. Mijnaerends (hoogleraar Jeugdstrafrecht, Universiteit Leiden en landelijk coördinerend jeugdofficier van justitie Nederland)
- mw. dr. J. Reef (universitair docent Criminologie, Universiteit Leiden)

1.7 Over de auteurs

Lieke Buurman (1988) en Emma Merckx (1991) zijn beiden eind 2014 afgestudeerd van de masteropleiding Jeugdrecht aan de Universiteit Leiden. Deze unieke masteropleiding geeft inzicht in de rechten van het kind en de positie van de minderjarige in het Nederlands en internationaal recht. Vanuit deze achtergrond is bij Lieke en Emma de interesse in de positie van de jeugdige binnen het strafrecht gegroeid. Boeiend aan Sint Maarten vinden zij dat er tot op heden weinig onderzoek naar jeugdcriminaliteit is gedaan en dat er op het gebied van kinderrechten nog een hoop te bereiken valt. Lieke is momenteel werkzaam als beleidsmedewerker op het gebied van Jeugd & Wmo bij de gemeente Maassluis en Emma is werkzaam als juridisch adviseur bij De Jeugd- & Gezinsbeschermers in Haarlem.

2. Gerapporteerde jeugdcriminaliteit door de politie

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de onderzoeksresultaten besproken die zijn verkregen naar aanleiding van de wekelijks gevoerde gesprekken met de politie van Sint Maarten. Naast het aantal incidenten dat in de periode december 2014 tot en met februari 2015 is gerapporteerd, komen de leeftijd en het geslacht van de verdachte aan bod. Er wordt in dit hoofdstuk telkens gesproken over de verdachte, nu niet met zekerheid valt te zeggen of deze minderjarige ook daadwerkelijk het incident heeft begaan. Er is immers (nog) geen strafrechtelijk vonnis tegen de minderjarige geweest. Tot slot wordt in dit hoofdstuk een aantal algemene bevindingen over de jeugdcriminaliteit in Sint Maarten besproken, die zijn opgedaan uit de vele gevoerde gesprekken met de politie.

Bij de onderzoeksresultaten die in dit hoofdstuk gepresenteerd worden, moet de kanttekening worden gemaakt dat het aantal gerapporteerde incidenten wellicht lager ligt dan het aantal daadwerkelijk plaatsgevonden incidenten. De politie stelt namelijk dat niet alle incidenten (op de juiste manier) worden geregistreerd. Tijdens het onderzoek, waarbij met verschillende politiemensen is gesproken, bleek dat sommige politiemensen de incidenten slechts op hun eigen computer verwerken, waardoor het voor anderen niet bekend is dat het incident heeft plaatsgevonden. Daarnaast is door de politie verteld dat incidenten soms geheel niet worden gerapporteerd, omdat dit een tijdrovende bezigheid is waarbij het systeem niet optimaal werkt. Ook wordt er in veel zaken door de wijkagent bemiddeld. Dit houdt tevens in dat de wijkagent de jongeren aanspreekt op hun gedrag waarmee een strafrechtelijk onderzoek wordt voorkomen. De incidenten waarin bemiddeld wordt, worden veelal niet gerapporteerd omdat het probleem zich na de bemiddeling heeft opgelost. De minderjarigen kunnen weer met elkaar overweg en de zaak is daarmee voor de wijkagent afgedaan. Het gaat bij bemiddeling meestal om kleinere incidenten tussen leeftijdsgenoten waarbij een strafrechtelijke vervolging volgens de wijkagent niet op zijn plaats is. Tot slot is een aantal zaken niet gerapporteerd omdat de aangiftebereidheid onder minderjarigen laag lijkt te zijn. De verdachte is veelal een bekende van het slachtoffer en Sint Maarten kent een kleine gemeenschap, waardoor het slachtoffer bang is voor mogelijke represailles door de dader die volgen bij het doen van aangifte. Indien er toch aangifte wordt gedaan, gebeurt dit meestal op aandringen van een ouder. Door de lage aangiftebereidheid wordt een aantal incidenten aan het oog van de politie onttrokken, waardoor zij niet in staat wordt gesteld om deze incidenten te rapporteren.

2.2 Het Korps Politie Sint Maarten

Het land Sint Maarten heeft, net als Aruba en Curaçao, een eigen politiekorps: het Korps Politie Sint Maarten (KPSM).¹¹ Aan het hoofd van het politiekorps staat de korpschef, die de verantwoording draagt voor het gehele politiekorps. Sint Maarten is opgedeeld in tien geografische gebieden waarbinnen de wijkagenten (*Community Police Officers*) werkzaam zijn. Momenteel zijn er acht wijkagenten werkzaam, die allen binnen hun eigen geografische werkgebied opereren. De overige twee werkgebieden zijn onderling tussen de wijkagenten verdeeld, omdat er ten tijde van het onderzoek te weinig wijkagenten zijn om alle werkgebieden te dekken. Begin 2012 zijn er twintig politiemensen vanuit Nederland naar Sint Maarten uitgezonden om de politiecapaciteit gedurende drie jaar te versterken.¹² Een groot deel van deze politiemensen zal in de loop van 2015 terugkeren naar Nederland. Na deze

¹¹ Zuring 2015 (a), p. 21.

¹² Zuring 2015 (b), p. 42.

drie jaar zouden de vacatures binnen het politiekorps opgevuld moeten zijn met lokale politiemensen.¹³ Het opvullen van deze vacatures bleek echter lastiger dan verwacht, nu Sint Maarten slechts een beperkt inwoneraantal heeft en niet alle lokale sollicitanten de Nederlandse taal (de voertaal bij de politie) voldoende beheersen.¹⁴

Binnen het politiekorps van Sint Maarten is er een gecombineerde jeugd- en zedenafdeling.¹⁵ Vanwege de beperkte tijd en middelen die het korps ter beschikking staat, ligt de prioriteit binnen deze afdeling bij de zedenzaken.¹⁶ Hierdoor blijven de jeugdzaken soms langere tijd liggen en stapelt het aantal zaken zich snel op.¹⁷ Afgelopen jaren is hierin enige verbetering gekomen nu er in Sint Maarten, naast de politie, meerdere personen zijn aangesteld en instanties in het leven zijn geroepen die zich bezighouden met jeugdzaken. Zo heeft het Openbaar Ministerie van Sint Maarten een aparte jeugdofficier van justitie aangesteld die alle jeugdzaken op strafrechtelijk gebied behandelt. Daarnaast is er een Voogdijraad die zich bezighoudt met civielrechtelijke zaken, zoals ondertoezichtstellingen van minderjarigen en ontzettingen uit de ouderlijke macht. De Voogdijraad brengt tevens advies uit aan de staande en zittende magistratuur in strafrechtelijke jeugdzaken.¹⁸ Ook kent Sint Maarten een jeugdreclassering die ziet op de begeleiding en resocialisatie van jongeren die met justitie in aanraking zijn geweest.¹⁹ Tot slot is afgelopen jaar een Jeugd Rehabilitatie Centrum in Sint Maarten geopend, waar ruimte is voor twintig jongens tussen de twaalf en achttien jaar die aldaar op civielrechtelijke of strafrechtelijke titel verblijven. Tussen voornoemde personen en instanties vindt regelmatig overleg plaats. Dit wordt het jeugdcasusoverleg genoemd, waarbij ook een parketsecretaris van het Openbaar Ministerie, de leerplichtambtenaar van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sportzaken en een vertegenwoordiger van de politie aanschuift.²⁰

2.3 Geweldscriminaliteit

2.3.1 Mishandeling

In de periode december 2014 tot en met februari 2015 heeft de politie zestien keer een mishandeling gerapporteerd, waarbij in totaal 22 minderjarigen als verdachte zijn aangemerkt. Het aantal verdachten ligt hoger dan het aantal plaatsgevonden mishandelingen, waaruit blijkt dat sommige mishandelingen in groepsverband hebben plaatsgevonden. Het gaat hierbij in vrijwel alle gevallen om vechtpartijen tussen minderjarigen onderling.

Van de 22 minderjarigen die betrokken zijn geweest bij een mishandeling, is precies de helft een meisje en de andere helft een jongen. De leeftijden van de verdachten beginnen bij de meisjes vanaf veertien jaar en bij de jongens vanaf twaalf jaar. Bij zes minderjarigen is overlap geconstateerd tussen de rapportage van de politie en de rapportage van de middelbare scholen. Dit betekent dat deze minderjarigen iemand op school hebben mishandeld. Het valt op dat veel vechtpartijen in en rondom de school plaatsvinden, maar dat bij de politie en de school weleens verschillende minderjarigen als verdachte worden aangemerkt. Dit heeft waarschijnlijk als oorzaak dat veel vechtpartijen in groepsverband en met toeschouwers plaatsvinden, waardoor het voor de politie en de scholen moeilijk te achterhalen is wie welke rol binnen deze vechtpartij heeft gespeeld en wie daarmee als verdachte valt aan te merken.

¹³ Zuring 2015 (a), p. 23.

¹⁴ Zuring 2015 (a), p. 23.

¹⁵ Zuring 2015 (b), p. 44.

¹⁶ Zuring 2015 (b), p. 44.

¹⁷ Zuring 2015 (b), p. 44.

¹⁸ Rapport Raad voor de rechtshandhaving, p. 20, 23 en 25.

¹⁹ Rapport Raad voor de rechtshandhaving, p. 19.

²⁰ Rapport Raad voor de rechtshandhaving, p. 29.

Naast de eenvoudige mishandelingen, is er door de politie twee keer een mishandeling met een wapen gerapporteerd. Bij deze mishandelingen zijn drie minderjarige jongens als verdachten aangemerkt. Bij twee minderjarigen is de leeftijd onbekend en de andere minderjarige is zeventien jaar oud.

2.3.2 Zedenmisdrijven

Gedurende de onderzoeksperiode is er door de politie één zedenmisdrijf gerapporteerd. Hierbij gaat het om een verkrachting waarbij een veertienjarige jongen als verdachte is aangemerkt. Tegen deze jongen is aangifte gedaan bij de politie door een ouder van het minderjarige slachtoffer.

2.4 Vermogenscriminaliteit

Door de politie zijn acht diefstallen gerapporteerd, waarbij negen minderjarigen als verdachten zijn aangemerkt. Acht verdachten zijn jongens en van de laatste verdachte is het geslacht onbekend. De leeftijd van de verdachten ligt tussen de dertien en zeventien jaar. In de meeste gevallen gaat het om diefstal van geld of een mobiele telefoon van een andere minderjarige. In twee gevallen is er sprake van overlap met de diefstal die is gerapporteerd door een middelbare school, aangezien deze twee diefstallen op school hebben plaatsgevonden.

Er is gedurende de onderzoeksperiode geen (woning)inbraak door de politie gerapporteerd. Wel heerst er bij de politie het vermoeden dat er door jongeren (woning)inbraken worden gepleegd. In veel gevallen is het lastig om de dader te achterhalen, waardoor er geen bewijs is dat dit vermoeden ondersteunt.

2.5 Drugscriminaliteit

Tijdens het onderzoek heeft de politie vier gevallen van drugsbezit gerapporteerd, waarbij zeven minderjarige jongens betrokken zijn. De leeftijd van deze jongeren ligt tussen de twaalf en zestien jaar oud. In één geval is er overlap met een middelbare school geconstateerd, waarbij de jongere met drugs op zak op school is aangetroffen. Daarnaast zijn er drie minderjarige jongens door de politie aangehouden voor de verkoop van drugs op straat. In alle gevallen gaat het om het bezit van en de handel in de softdrug marihuana. De verkoop en het bezit van harddrugs lijkt onder jongeren geen daadwerkelijk probleem te vormen op het eiland.

2.6 Overige criminaliteit

2.6.1 Bedreiging

De politie heeft gedurende het onderzoek twee aangiftes ontvangen van bedreiging, waarbij de verdachte een minderjarige is. In beide gevallen is de leeftijd van de verdachte onbekend, maar omdat de jongere nog naar school gaat is hij door de politie aangemerkt als minderjarig. Het valt de politie op dat er steeds meer meldingen komen van online bedreigingen die zich uiten via sociale media zoals *Facebook* en *WhatsApp*. Jongeren zoeken elkaar na schooltijd op in de online wereld waardoor daar, net als in de offline wereld, onenigheid tussen de jongeren kan ontstaan die kan leiden tot ruzies en bedreigingen.

2.6.2 Wapenbezit

Door de politie zijn vier gevallen van wapenbezit gerapporteerd, waarbij vier minderjarigen zijn aangemerkt als verdachte. Het gaat in alle gevallen om jongens in de leeftijdscategorie

van dertien tot en met zeventien jaar. In één geval is het wapen op school aangetroffen, waardoor er overlap is met het gerapporteerde wapenbezit door een middelbare school. De politie stelt dat minderjarigen soms een wapen bij zich dragen ter zelfverdediging. Jongeren denken dat zij bijvoorbeeld na een ruzie zullen worden opgewacht door leeftijdsgenoten en besluiten daarom een wapen mee te nemen 'voor het geval dat'. Het gaat hierbij veelal om zakmessen en keukenmessen die de jongeren onder hun kleding verstoppen.

2.6.3 Vernieling

Er is één geval van vernieling gerapporteerd, waarbij twee minderjarige jongens van respectievelijk veertien en vijftien jaar als verdachten zijn betrokken. Volgens de politie vormt het delict vernieling geen daadwerkelijk probleem op het eiland. De politie stelt dat de vernieling van goederen die zich bevinden in de openbare ruimte slechts sporadisch voorkomt.

2.7 Twaalfminners

Tijdens de gesprekken die met de politie zijn gevoerd, is gebleken dat de jeugdcriminaliteit veelal op jonge leeftijd begint. Met enige regelmaat komt een ouder – meestal een moeder – met haar kind bij de politie, die stelt dat zij haar kind niet meer aankan omdat het kind onhandelbaar is geworden. De ouder verwacht in een dergelijk geval dat de politie het kind tot bedaren kan brengen en soms is de ouder zelfs voornemens om het kind bij de politie achter te laten. In andere gevallen wordt de politie zelfs geconfronteerd met heel jonge kinderen die zeer ernstige misdrijven hebben gepleegd. Zo is gedurende de onderzoeksperiode een melding gemaakt van huiselijk geweld, waarbij een meisje van acht jaar is aangetroffen dat haar stiefvader met een mes heeft aangevallen. In sommige gevallen wordt hiervan een melding gedaan bij de Voogdijraad omdat het gaat om kinderen die de leeftijd van twaalf jaar nog niet hebben bereikt, waardoor zij (nog) niet strafrechtelijk vervolgbaar zijn.

2.8 Thuis- en opvoedsituatie

Volgens de politie kan crimineel gedrag bij jongeren worden herleid naar de opvoeding en de thuissituatie van het kind. Veel jongeren groeien in Sint Maarten op in gebroken gezinnen, waarbij geen vaderfiguur aanwezig is en de moeder twee banen heeft om het gezin te onderhouden. Dit beeld omtrent de thuis- en opvoedsituatie van minderjarigen in Sint Maarten wordt ondersteund door het onderzoek dat in 2013 door UNICEF is gedaan.²¹ Uit dit onderzoek blijkt onder meer dat minderjarigen uit gezinnen waarbij huiselijk geweld wordt gebruikt, financiële problemen aanwezig zijn of sprake is van zwakke ouderfiguren, sneller vervallen in crimineel gedrag.²² Volgens de politie krijgen kinderen door deze afwezigheid van beide ouders alle vrijheid en leven op straat met vrienden, waarna zij makkelijk naar drugs grijpen of diefstallen plegen om, naar eigen zeggen, een steentje bij te kunnen dragen aan het gezin. De buit van de diefstal wordt volgens de politie echter vaak besteed aan dure sieraden en elektronica.

2.9 Tussenconclusie

In de periode december 2014 tot en met februari 2015 zijn er in totaal 39 incidenten door de politie gerapporteerd, waarbij 53 minderjarigen zijn betrokken. Mishandeling is met bijna de helft van het aantal incidenten verreweg het meest gerapporteerd. Na mishandeling volgt diefstal met ruim 20 procent, waarna de drugscriminaliteit op een derde plek staat met bijna 13 procent. Bij een analyse van de onderzoeksresultaten valt het op dat, voor zover het

²¹ Rapport UNICEF 2013.

²² Rapport UNICEF 2013, p. 58 en 59.

geslacht van de verdachten bekend is, meisjes alleen mishandelingen hebben gepleegd. Dit betekent uiteraard niet dat meisjes geen ander crimineel gedrag vertonen dan mishandelingen, maar gedurende de onderzoeksperiode is dit niet bij de politie bekend geworden. Niet alle plaatsgevonden incidenten worden bij de politie (op de juiste manier) geregistreerd, waardoor de rapportage op sommige vlakken wellicht onvolledig is. Veel incidenten onder minderjarigen vinden plaats op school en worden terplekke door de school afgehandeld, waardoor deze incidenten niet ter ore van de politie komen. Deze incidenten worden in het volgende hoofdstuk besproken, waarbij de focus ligt op de incidenten die gedurende de onderzoeksperiode door de deelnemende middelbare scholen zijn gerapporteerd.

3. Gerapporteerde criminaliteit door middelbare scholen

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de incidenten besproken die tijdens de wekelijkse gesprekken door de middelbare scholen zijn gerapporteerd. Allereerst wordt er kort stilgestaan bij het middelbaar onderwijs in Sint Maarten en de verschillende scholen die hebben deelgenomen aan het onderzoek. Vervolgens wordt per incident besproken hoe vaak dit incident heeft plaatsgevonden, wat de leeftijd en het geslacht van de verdachten is en hoe het incident door de school is afgehandeld. Tot slot worden enkele algemene bevindingen besproken.

De incidenten die in dit hoofdstuk besproken worden, zijn niet alle incidenten die voorkomen op de middelbare scholen. Er gebeuren vanzelfsprekend incidenten waarvan de scholen niet op de hoogte zijn en het is de vraag of de scholen alle incidenten volledig hebben gerapporteerd tijdens de wekelijkse gesprekken. Om de volledigheid van de rapportage te bevorderen worden er in dit rapport geen scholen gekoppeld aan incidenten, hetgeen van tevoren duidelijk is gecommuniceerd naar de scholen. Daarnaast staat de privacy van zowel de middelbare scholen als de leerlingen in dit onderzoek voorop. Hierdoor kan niet met zekerheid worden gezegd of een leerling betrokken is geweest bij slechts één incident of bij meerdere incidenten nu de naam van de leerling niet aan het incident is gekoppeld. Daar waar in dit hoofdstuk leerlingenaantallen worden genoemd kan het dus zijn dat er in werkelijkheid sprake is van minder leerlingen omdat een leerling bij meerdere incidenten is aangemerkt als verdachte. Tot slot is gedurende de wekelijkse gesprekken slechts besproken wat de zwaarste straf is die een leerling heeft gekregen. Indien een leerling bijvoorbeeld naast een schorsing het schoolplein moet vegen, dan is slechts de schorsing gerapporteerd.

3.2 Middelbaar onderwijs in Sint Maarten

Basisonderwijs is een recht voor alle kinderen in Sint Maarten.²³ Dit recht geldt ook voor niet-geregistreerde immigranten.²⁴ Daarnaast is er een leerplicht voor alle kinderen tussen de vier en achttien jaar oud.²⁵ De middelbare scholen hebben de vrijheid om in het Nederlands of in het Engels les te geven, waardoor er geen uniform model bestaat. Het Nederlands is voor de meeste mensen in Sint Maarten een vreemde taal die in het dagelijks leven nauwelijks gesproken wordt. Hierdoor komen veel kinderen enkel op school met de Nederlandse taal in aanraking. Op de middelbare scholen waar in het Nederlands wordt lesgegeven, wordt tevens het Nederlandse lessysteem gebruikt. De leerlingen die op een Nederlandse school onderwijs volgen moeten dus de Nederlandse eindexamens maken en in beginsel Nederlands als eerste taal hebben. Het Sint Maartense VSBO (Vorbereidend Secundair Beroepsonderwijs) is vergelijkbaar met het Nederlandse vmbo en bestaat uit drie verschillende niveaus: PBL (Praktisch Basisgerichte Leerweg), PKL (Praktisch Kadergerichte Leerweg) en TKL (Theoretisch Kadergerichte Leerweg). Daarnaast kent Sint Maarten HAVO en VWO, welke niveaus vergelijkbaar zijn met het Nederlandse havo en vwo. Het Engelstalige systeem op de middelbare scholen in Sint Maarten is CXC (*Caribbean Examination Council*). Dit systeem is vergelijkbaar met de Nederlandse havo indien leerlingen een bepaalde score behalen.²⁶ Tot slot zijn er nog CAPE (*Caribbean Advanced Proficiency Examination*) en IB (*International Baccalaureate*), welke vergelijkbaar zijn met het Nederlandse vwo.

²³ Artikel 11 lid 2 Staatsregeling 2010.

²⁴ Rapport UNICEF 2013, p. 45.

²⁵ Artikel 3 juncto 2 Leerplichtlandsverordening 1991.

²⁶ Rapport EP-Nuffic 2015, p. 4.

De zes door de overheid gesubsidieerde middelbare scholen waar dit onderzoek is uitgevoerd zijn Milton Peters College, Sundial School, St. Maarten Academy Academic, St. Maarten Academy PSVE, St. Maarten Vocational Training School en MAC Comprehensive Secondary Education. Milton Peters College gebruikt het Nederlandse onderwijssysteem en is met ongeveer 900 leerlingen de grootste middelbare school op het eiland. Milton Peters College biedt alle verschillende niveaus aan en kent als enige school onderwijs op HAVO- en VWO-niveau. Sundial School staat onder hetzelfde bestuur als Milton Peters College, maar richt zich qua op onderwijs op PBL- en PKL-niveau. Horeca en zorg zijn belangrijke onderdelen van het onderwijs op Sundial School en er zitten ongeveer 340 leerlingen op deze school. St. Maarten Academy Academic en St. Maarten Academy PSVE vallen eveneens onder eenzelfde schoolbestuur. Academic biedt CXC-onderwijs aan en daarnaast is het mogelijk om onderwijs op CAPE-niveau te volgen. PSVE biedt PBL- en PKL-niveau aan. Op de twee scholen samen zitten bijna 1000 leerlingen. Op Vocational Training School is het naast PBL- en PKL-niveau mogelijk om *Labor Market Oriented Education* te volgen. Dit is voor leerlingen die moeite hebben om mee te komen met regulier onderwijs. In totaal zitten er ongeveer 250 leerlingen op deze school. Tot slot is er MAC Comprehensive Secondary Education. Deze school bestaat sinds 2013 en is nog volop in ontwikkeling. Op dit moment zitten er ongeveer 90 leerlingen op deze school en zij volgen CXC-onderwijs. Tot slot zijn er nog de twee niet door de overheid gesubsidieerde scholen genaamd Learning Unlimited en Caribbean International Academy. Learning Unlimited is een Amerikaanse school en maakt derhalve gebruik van het Amerikaanse schoolsysteem. Caribbean International Academy is een Canadese school en maakt gebruik van het Canadese schoolsysteem. Deze niet gesubsidieerde scholen vragen een dusdanig bedrag aan lesgeld dat het voor veel Sint Maartenaren niet mogelijk is om zijn of haar kind naar een van deze twee scholen te laten gaan.

Op de zes door de overheid gesubsidieerde middelbare scholen waar dit onderzoek is uitgevoerd zaten volgens de Onderwijsinspectie op 1 december 2014 in totaal 2.557 leerlingen. Op de twee niet door de overheid gesubsidieerde scholen wordt zowel basisonderwijs als middelbaar onderwijs gegeven. Op deze twee niet gesubsidieerde scholen samen zaten begin 2015 in totaal 280 leerlingen die middelbaar onderwijs volgden. Een relatief groot deel van de eindexamenleerlingen was ten tijde van het onderzoek meerderjarig en valt daarom buiten dit gedeelte van het onderzoek.

3.3 Gewelddiscriminaliteit

3.3.1 Mishandeling

Mishandeling is het incident dat door de scholen het meest is gerapporteerd. Niet alle incidenten die hier onder worden geteld kunnen echter juridisch als mishandeling gekwalificeerd worden. Er is tijdens de wekelijkse gesprekken aan de middelbare scholen gevraagd of er de voorgaande week door een leerling is geslagen of geschopt of dat er een vechtpartij is geweest. Er zal hier echter voor het gemak worden gesproken van mishandeling. Daarnaast is er gevraagd of een leerling iemand met een wapen heeft verwond. Dit is niet het geval geweest, dus het gaat in dit hoofdstuk telkens om mishandelingen zonder wapen. Op de vraag of er sprake is geweest van een mishandeling is 23 keer bevestigend geantwoord en in totaal zijn er 45 leerlingen door de school aangemerkt als verdachten. In ruim 53 procent van de gevallen is de mishandeling gepleegd door een meisje. In de meeste gevallen is de dader veertien of vijftien jaar oud. In bijna 70 procent van de gevallen is de leerling gestraft door middel van een schorsing. De lengte van de schorsing loopt uiteen van één tot drie dagen. In drie gevallen is de afhandeling van het incident overgelaten aan de politie.

Uit verschillende verhalen blijkt dat één van de oorzaken van het hoge aantal mishandelingen is dat de middelbare scholen dicht bij elkaar gevestigd zijn. Vijf van de acht middelbare scholen die hebben meegewerkt aan het onderzoek staan in de wijk Sint Peters. De leerlingen van de verschillende scholen zitten met elkaar in de schoolbus en ze houden in dezelfde straat pauze. Er heerst een zekere rivaliteit tussen de verschillende middelbare scholen die geregeld leidt tot incidenten, waaronder mishandelingen.

3.3.2 Zedenmisdrijven

Aan de middelbare scholen is gevraagd of er sprake is geweest van ongewenste seksuele intimiteiten. Op deze vraag is twee keer bevestigend geantwoord. Deze twee incidenten kunnen mogelijk juridisch gekwalificeerd worden als aanranding. Beide keren is de verdachte een jongen. De ene jongen is veertien jaar oud en de andere jongen heeft een leeftijd van zeventien jaar op het moment van het plegen van het incident. De zeventienjarige jongen is één dag geschorst en de veertienjarige jongen is er met een waarschuwing vanaf gekomen.

3.4 Vermogenscriminaliteit

Ruim 11 procent van de gerapporteerde incidenten door de middelbare scholen betreft diefstal. In de meeste gevallen is er gestolen van een medeleerling, maar ook het stelen van eigendommen van docenten is een enkele keer voorgekomen. Diefstal van geld en telefoons komt het meest voor. In ongeveer 77 procent van de gevallen is het onbekend wie de dader is. In alle andere gevallen is de verdachte een jongen. Indien de dader bekend is, is er telkens een schorsing van twee dagen opgelegd. De afhandeling van één diefstal is overgelaten aan de politie. Dit is de diefstal waarbij is gestolen van een docent.

3.5 Drugscriminaliteit

Gedurende de onderzoeksperiode heeft geen enkele middelbare school aangegeven dat er sprake is geweest van de handel in drugs, al heerst er op sommige scholen wel het vermoeden dat er drugshandel plaatsvindt. Er zijn echter geen bewijzen die deze vermoedens ondersteunen. Uit de wekelijkse gesprekken is duidelijk geworden dat op sommige scholen regelmatig softdrugs worden gebruikt. Op deze scholen zitten meerdere leerlingen per dag onder invloed van verdovende middelen in de klas. Hier wordt echter niet tot nauwelijks tegen opgetreden omdat sommige leerlingen zonder problemen functioneren als zij softdrugs hebben gebruikt. Andere middelbare scholen hebben daarentegen een streng beleid omtrent het gebruik van drugs en op deze scholen schijnt drugsgebruik dan ook geen daadwerkelijk probleem te vormen. Deze middelbare scholen geven aan dat de leerling direct van school wordt gestuurd zodra drugsgebruik wordt geconstateerd. Op andere middelbare scholen wordt de leerling gestraft in het geval van drugsgebruik en wordt een afkicktraject als voorwaarde gesteld om terug naar school te mogen komen. Een probleem hierbij is dat dit traject geld kost en relatief veel ouders kunnen dat niet betalen. Daarnaast wordt er bij het bepalen van een passende reactie door de middelbare school rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de leerling en wordt er soms voor gekozen om slechts een waarschuwing te geven.

3.6 Overige criminaliteit

3.6.1 Bedreiging

In de onderzoeksperiode is er negentien keer sprake geweest van bedreiging, waarbij 26 leerlingen als verdachten zijn aangemerkt. In bijna alle gevallen is de verdachte een jongen en de bedreigingen komen op alle leeftijden voor. In ruim 60 procent van de gevallen is er een schorsing opgelegd. De schorsingen zijn in de meeste gevallen één dag, maar soms ook

drie dagen. In de overige gevallen zijn de leerlingen er vanaf gekomen met een waarschuwing of een andersoortige straf.

3.6.2 Wapenbezit

In totaal is er gedurende de onderzoeksperiode zeven keer aangegeven dat er sprake is van wapenbezit. In de meeste gevallen gaat het hierbij om het bezit van een mes. In alle gevallen van wapenbezit is de verdachte een jongen en de jongste verdachte is vijftien jaar oud. In de meeste gevallen is de verdachte zeventien jaar. Er lijkt geen eenduidig beleid te zijn met betrekking tot het straffen bij wapenbezit, aangezien de straffen verschillen van schorsingen tot het van school sturen van de leerling. Ook laten de scholen het straffen soms volledig over aan de politie. Een oorzaak in deze verschillen kan erin gelegen zijn dat de middelbare school bij de bestraffing rekening houdt met de persoonlijke omstandigheden van de verdachte.

3.6.3 Vernieling

Vernieling is vier keer gerapporteerd gedurende de onderzoeksperiode en bij deze vier incidenten zijn vijf leerlingen betrokken. De vernielingen zijn drie keer begaan door een jongen en twee keer door een meisje. De leeftijd is in alle gevallen veertien of vijftien jaar. In de meeste gevallen is de vernieling bestraft door middel van een waarschuwing of door het laten herstellen van de schade, zoals door het opnieuw verven van een muur die beklad is.

3.7 Sancties

De meest voorkomende sanctie op de middelbare scholen is een schorsing als een leerling zich schuldig heeft gemaakt aan een bepaald incident. De schorsing wordt zowel opgelegd bij zwaardere als bij lichtere incidenten, hoewel de duur van de schorsing verschilt naargelang de zwaarte van het incident. De sancties die door de school worden gegeven, staan in beginsel geheel los van een eventueel onderzoek door de politie, tenzij het gaat om een dusdanig ernstig feit dat de gehele afhandeling aan de politie wordt overgelaten. Schorsen gebeurt voor één, twee of drie dagen. Een schorsing voor meer dan drie dagen is niet toegestaan, tenzij er sprake is van een zodanig ernstig feit dat wordt overwogen om de leerling van school te sturen. In een dergelijk geval is het mogelijk om een leerling langer te schorsen om het onderzoek dat verband houdt met het plaatsgevonden incident uit te voeren. In het geval van een schorsing moeten de ouders op school komen voor een gesprek, voordat het kind weer op school mag komen. In de praktijk blijkt het nog wel eens lastig te zijn om de ouders naar school te laten komen, omdat sommige ouders weinig betrokken zijn bij hun kind en daarom niet bereid zijn om naar school te komen voor een gesprek. Toch lukt het de scholen in de meeste gevallen om met de ouders rond de tafel te gaan zitten en te praten over de situatie van het kind. De vraag is hoe effectief een schorsing is, aangezien de leerling bij een schorsing een paar dagen niet op school mag komen. Uit de gevoerde gesprekken met de middelbare scholen blijkt dat veel leerlingen het niet erg vinden dat zij niet naar school mogen en de schorsing zien als een paar dagen vakantie.

Veel scholen hebben aangegeven dat zij een zerotolerancebeleid hebben, waarbij leerlingen die een bepaalde misstap begaan direct van school gestuurd worden. Dit zou voorkomen bij bijvoorbeeld drugsgebruik of wapenbezit. Het van school sturen zou echter nadelige gevolgen kunnen hebben voor de leerlingen omdat ze daardoor (tijdelijk) niet op school zitten en op straat gaan hangen. Gedurende dit onderzoek is gebleken dat de middelbare scholen verschillend met het zerotolerancebeleid omgaan. Een aantal scholen zegt een zerotolerancebeleid te hebben, maar deze scholen lijken er in de praktijk niet altijd naar te handelen. Op deze scholen vinden regelmatig incidenten plaats. Op de scholen waar dit beleid daarentegen wordt gehandhaafd, lijkt het goed te werken. Op deze scholen worden geen of slechts kleinere incidenten gemeld, omdat leerlingen weten dat zij bij het begaan van

een misstap direct van school worden gestuurd. Dit beleid kan ook een keerzijde hebben. Uit het onderzoek van UNICEF van 2013 blijkt dat leerlingen dit beleid te streng vinden. Zij hebben tijdens het onderzoek aangegeven: *“Als je op vechten wordt betrapt, schoppen ze je van school. Je krijgt maar één kans om een fout te maken of met een probleem aan te komen. Wanneer er drugs bij een leerling worden aangetroffen, zelfs als het marihuana is, wordt hij van school gestuurd en krijgt hij geen kans meer om die fout goed te maken”*.²⁷ Gedurende de onderzoeksperiode is er slechts één leerling van school gestuurd die een tasergun mee naar school had genomen.

3.8 Spijbelen

Vanuit het Openbaar Ministerie bestaat het vermoeden dat spijbelen samenhangt met crimineel gedrag. Hierom is het spijbelgedrag genoteerd van de leerlingen die als verdachten zijn aangemerkt. Het spijbelgedrag van leerlingen werkt mogelijk twee kanten op: aan de ene kant kan spijbelen crimineel gedrag in de hand werken, maar aan de andere kant kan het juist zijn dat crimineel gedrag spijbelen in de hand werkt. Er lijkt een verband te bestaan tussen drugsgebruik en spijbelgedrag, aangezien ruim 57 procent van de vermoedelijke drugsgebruikers regelmatig tot vaak spijbelt. Daarnaast scoren de verdachten van wapenbezit met ruim 57 procent en bedreiging met ruim 42 procent hoog. In de meeste gevallen is slechts op basis van het vermoeden van de contactpersoon een antwoord gegeven op de vraag omtrent het spijbelgedrag van de leerling. In een enkel geval is in de computer de afwezigheid van een leerling opgezocht. Daarnaast bestaan er vermoedens dat het spijbelgedrag door de middelbare scholen niet altijd goed wordt genoteerd en worden er niet altijd maatregelen genomen om spijbelgedrag te voorkomen. Deze vermoedens komen voort uit de wekelijkse gesprekken op de middelbare scholen, het tijdens het onderzoek ervaren van relatief veel afwezige leerlingen in de klassen en het feit dat het Openbaar Ministerie zelden tot nooit leerplichtzaken gemeld krijgt.

3.9 Tussenconclusie

In de periode van december 2014 tot en met februari 2015 zijn er 85 incidenten gerapporteerd door de middelbare scholen, waarbij 116 leerlingen als verdachten zijn aangemerkt. Mishandeling is met ruim een kwart van het aantal gerapporteerde incidenten het meest gerapporteerde incident, gevolgd door bedreiging met ruim 22 procent en diefstal met ruim 11 procent. Bij iets meer dan een kwart van alle incidenten is de dader een meisje en driekwart van de incidenten die zijn gepleegd door een meisje is een mishandeling. De andere incidenten waarbij een meisje de verdachte is, zijn bedreiging en vernieling. De leeftijd van de daders ligt meestal tussen de veertien en achttien jaar. In vrijwel alle gevallen heeft de school zelf de afhandeling van het incident en bestraffing van de leerling op zich genomen. In slechts een klein deel van de gevallen is de afhandeling van het incident overgelaten aan de politie. De meest voorkomende straf is het schorsen van de leerling en in bijna alle gevallen zijn de ouders van de leerling op de hoogte gesteld van het incident.

Uiteraard kunnen de middelbare scholen niet op de hoogte zijn van alle incidenten die plaatsvinden. De leerlingen zijn vaak beter op de hoogte van waar zichzelf of leeftijdsgenoten zich mee bezig houden. De leerlingen zelf komen dan ook in het volgende hoofdstuk aan bod, waar de resultaten worden besproken van de zelfrapportage die middelbare scholieren hebben ingevuld.

²⁷ Rapport UNICEF 2013, p. 47.

4. Gerapporteerde criminaliteit door middelbare scholieren

4.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt de zelfrapportage besproken zoals deze is ingevuld door middelbare scholieren.²⁸ Allereerst komen de incidenten aan bod die in de vragenlijst aan de leerlingen zijn voorgelegd. Deze incidenten zijn opgenomen in een daderrapportage, waarbij de leerlingen hebben aangegeven welke mogelijke criminele gedragingen zij weleens hebben vertoond. Hierbij wordt tevens ingegaan op de afhandeling van de incidenten en de eventuele bestraffing van de mogelijke dader. Bij de vraag over de afhandeling en de bestraffing zijn er meerdere antwoordopties mogelijk, waardoor de som van de genoemde percentages hoger kan liggen dan 100 procent. Daarnaast wordt er bekeken of de leerlingen die zich mogelijk schuldig hebben gemaakt aan geweldsmisdrijven of bedreigingen dit in hun omgeving hebben zien gebeuren of hier zelf slachtoffer van zijn geworden. In de slachtofferrapportage is gevraagd of de leerling weleens slachtoffer is geworden van mogelijke criminele gedragingen van een minderjarige. Bij sommige criminele gedragingen, zoals wapenbezit, is het slachtofferschap buiten beschouwing gelaten, omdat het lastig is aan te tonen of iemand slachtoffer is geworden van deze incidenten. Tot slot wordt in dit hoofdstuk ingegaan op de aangiftebereidheid onder de leerlingen en hun redenen voor het al dan niet doen van aangifte bij de politie.

De zelfrapportage is ingevuld door leerlingen uit de vierde klas van de deelnemende middelbare scholen. In totaal hebben 460 leerlingen de vragenlijst ingevuld, waarbij het gaat om 222 jongens en 236 meisjes. Van de overige twee leerlingen is het geslacht onbekend. De leeftijd van de scholieren in de vierde klas zou rond de vijftien of zestien jaar moeten liggen. Er is echter gebleken dat een aantal kinderen is blijven zitten, waardoor de gemiddelde leeftijd wat hoger lag. Ook is via de middelbare scholen vernomen dat een aantal kinderen niet in Sint Maarten is geboren, waardoor zij met een achterstand op school zijn begonnen en daarom in een lagere klas terecht zijn komen. Wat betreft de onderzochte groep leerlingen is één leerling veertien jaar oud, iets meer dan 14 procent is vijftien jaar oud, iets meer dan 26 procent is zestien jaar oud, ruim 32 procent is zeventien jaar oud en iets meer dan 25 procent is achttien jaar of ouder op het moment van het invullen van de vragenlijst. Van twee leerlingen is de leeftijd onbekend. Aan de leerlingen is in de zelfrapportage gevraagd of zij 'ooit weleens' bepaald crimineel gedrag hebben vertoond, zonder nadere tijdsaanduiding. Er is dus niet gevraagd op welke leeftijd zij dit criminele gedrag hebben vertoond. De periode 'ooit weleens' is bij een achttienjarige aanzienlijk langer dan bij een vijftienjarige. Indien de leeftijd gekoppeld wordt aan het incident, dan leidt dit tot een vertekend beeld omtrent het verband tussen leeftijd en crimineel gedrag aangezien de leeftijd op het moment van plegen van het incident niet kan worden vastgesteld. Hierdoor worden de leeftijden van de middelbare scholieren verder buiten beschouwing gelaten.

Bij de vragen over crimineel gedrag is er geen onderscheid gemaakt naar de zwaarte van het delict. Als er bijvoorbeeld is gevraagd of de leerling weleens iets gestolen heeft, dan kan dit zowel de diefstal van een auto inhouden als van een etui van een medeleerling. Dit betekent dat niet alle gerapporteerde incidenten ook daadwerkelijk delicten zijn waarbij een strafrechtelijke vervolging op zijn plaats is. In dit rapport is ervoor gekozen om al deze delicten als eenzelfde incident te behandelen. Daarnaast is als laatste vraag in de zelfrapportage aan de leerlingen gevraagd of er nog iets is wat zij willen zeggen. Van deze mogelijkheid heeft een aantal leerlingen gebruik gemaakt. De antwoorden op deze vragen zijn door dit hoofdstuk heen verwerkt door middel van citaten, waarbij de Engelstalige citaten vrij zijn vertaald naar het Nederlands.

---

²⁸ Zie bijlage.

4.2 Geweldscriminaliteit

4.2.1 Mishandeling

Om te achterhalen in hoeverre leerlingen weleens iemand mishandeld hebben, is aan de leerlingen gevraagd of zij weleens iemand hebben geslagen of geschopt of dat zij weleens met iemand hebben gevochten. Ook is aan de leerlingen gevraagd of zij weleens iemand expres met een wapen hebben verwond. Er zal hier voor het gemak worden gesproken van mishandeling zonder wapen en mishandeling met een wapen.

Mishandeling zonder wapen

Bijna 50 procent van de ondervraagde leerlingen heeft aangegeven zich weleens schuldig te hebben gemaakt aan een mishandeling zonder wapen. Het gaat hierbij om ruim 60 procent van de ondervraagde jongens en om bijna 40 procent van de ondervraagde meisjes. Zoals ook uit de gesprekken met de scholen en de politie is gebleken, hebben meisjes een relatief groot aandeel in de mishandelingen. Ruim 40 procent van de leerlingen die weleens iemand heeft mishandeld zonder wapen is hier de laatste keer niet voor gestraft. Dit terwijl zij in sommige gevallen hebben aangegeven dat mensen wel op de hoogte zijn van deze mishandeling. Ruim 17 procent van deze leerlingen is door zijn of haar ouders of verzorgers gestraft en iets meer dan 27 procent is door school gestraft. Iets meer dan 10 procent van de leerlingen is bij de politie geweest. Van deze leerlingen zijn slechts een paar bij de rechter of de jeugdreclassering verschenen. Bijna 6 procent van de leerlingen geeft aan op een andere manier te zijn gestraft.

Dat bijna 50 procent van de leerlingen heeft aangegeven zich weleens schuldig te hebben gemaakt aan mishandeling zonder wapen, sluit aan bij het beeld van de maatschappij dat er veel geweld gebruikt wordt onder minderjarigen. Een jongen van vijftien jaar zegt hierover het volgende: “ [...] *Vechtpartijen zijn onvolwassen. Tenzij het gaat over zaken die familie gerelateerd zijn, dan is het een ander verhaal.*”

Van de leerlingen die zich weleens schuldig hebben gemaakt aan een mishandeling zonder wapen, heeft ruim 82 procent weleens iemand mishandeld zien worden. Dit tegenover 60 procent van de leerlingen die zich nooit schuldig hebben gemaakt aan een mishandeling zonder wapen. Ruim 45 procent van de leerlingen die weleens iemand hebben mishandeld zonder wapen, is zelf weleens slachtoffer geworden van dit incident. Iets meer dan 9 procent van de leerlingen die zich nog nooit schuldig hebben gemaakt aan een mishandeling zonder wapen is hier zelf slachtoffer van geworden. Het zien en meemaken van een mishandeling zou mogelijk de drempel kunnen verlagen voor leerlingen om zelf iemand te mishandelen.

Iets meer dan 27 procent van de leerlingen heeft aangegeven dat zij zelf weleens slachtoffer zijn geworden van een mishandeling zonder wapen door een minderjarige en 11 procent van deze leerlingen heeft hiervan aangifte gedaan bij de politie. Geweld tussen leerlingen lijkt geregeld voor te komen en dit wordt door sommige leerlingen als normaal beschouwd. Ook blijkt dat thuis geregeld sprake is van geweld. Het lijkt erop dat geweld voor sommige leerlingen aan de orde van de dag is en dit kan een verklaring zijn voor de lage aangiftebereidheid onder minderjarigen.

Mishandeling met wapen

Bijna 7 procent van de leerlingen heeft ingevuld dat zij weleens iemand expres met een wapen hebben verwond. Dit is 9 procent van de ondervraagde jongens en iets meer dan 4 procent van de ondervraagde meisjes. Van deze leerlingen is 50 procent niet gestraft, terwijl in ongeveer de helft van deze gevallen mensen weten dat zij zich schuldig hebben gemaakt aan een mishandeling met een wapen. In een aantal gevallen is de leerling gestraft door zijn of haar ouders of verzorgers of door de school. In 10 procent van de gevallen moest de

leerling bij de politie komen. Bijna 7 procent van de leerlingen moest voor de rechter verschijnen en ditzelfde percentage moest naar de jeugdreclassering. Eén jongen heeft aangegeven dat hij voor deze mishandeling naar de voogdijraad moest. Tot slot is nog een aantal leerlingen op een andere manier gestraft.

Iets meer dan 62 procent van de leerlingen die hebben aangegeven weleens iemand te hebben mishandeld met een wapen, is weleens getuige geweest van een mishandeling met een wapen in zijn of haar omgeving. Dit terwijl 27 procent van de leerlingen die zich nooit aan een mishandeling met een wapen schuldig hebben gemaakt, dit incident in zijn of haar omgeving heeft gezien. Van de leerlingen die weleens iemand hebben mishandeld met een wapen is daarnaast iets meer dan 17 procent zelf weleens mishandeld met een wapen. Ruim 5 procent van de leerlingen die nooit iemand met een wapen hebben mishandeld, is zelf wel slachtoffer geworden van dit incident. Het zien van een mishandeling en het worden van slachtoffer hiervan kan een rol spelen bij het zelf mishandelen van iemand met een wapen.

Bijna 6 procent van de ondervraagde leerlingen heeft aangegeven weleens slachtoffer te zijn geworden van een mishandeling met een wapen door een minderjarige. Slechts 12 procent van deze leerlingen heeft aangifte van deze mishandeling gedaan.

4.2.2 Zedenmisdrijven

Aan de leerlingen is gevraagd of zij weleens de geslachtsdelen van iemand hebben aangeraakt of iemand anders hun geslachtsdelen hebben laten aanraken, terwijl deze persoon dat niet wilde. Vervolgens is de vraag gesteld of de leerling weleens heeft geprobeerd seks te hebben met iemand die dat niet wilde. Op deze vragen is in respectievelijk 6 en 2 procent van de gevallen bevestigend geantwoord. Het gaat hierbij om bijna 11 procent van de ondervraagde jongens en bijna 5 procent van de ondervraagde meisjes. Bijna 70 procent van de leerlingen die zich aan ten minste een van deze twee incidenten schuldig heeft gemaakt, is hiervoor niet gestraft. Dit terwijl in een aantal gevallen mensen wel op de hoogte zijn van het incident. Iets meer dan 11 procent van deze leerlingen is gestraft door school of door hun ouders of verzorgers. 20 procent van deze leerlingen is op een andere manier gestraft of wil niet zeggen hoe hij of zij is gestraft.

Bijna 42 procent van de leerlingen die zich aan een van deze twee incidenten schuldig hebben gemaakt, is in de eigen omgeving weleens met dit incident geconfronteerd. Daarnaast is 25 procent van de leerlingen die zich aan een van deze twee incidenten schuldig hebben gemaakt zelf weleens slachtoffer van een van deze incidenten geworden. Bijna 17 procent van de leerlingen die nog nooit iemands geslachtsdelen hebben aangeraakt of iemand hun geslachtsdelen hebben laten aanraken, heeft dit incident zien gebeuren en ruim 11 procent is hier zelf slachtoffer van geworden. Bijna 3 procent van de leerlingen die zich nooit schuldig hebben gemaakt aan een van deze twee incidenten, heeft weleens gezien dat iemand tegen de wil van een ander seks probeerde te hebben met diegene en bijna 4 procent van de leerlingen is hier zelf slachtoffer van geworden. Het lijkt erop dat het zien of meemaken van zedenmisdrijven een rol kan spelen in het plegen van dergelijke incidenten.

Bijna 10 procent van de ondervraagde leerlingen heeft weleens meegemaakt dat zijn of haar geslachtsdelen door een minderjarige zijn aangeraakt terwijl hij of zij dat niet wilde of heeft tegen zijn of haar zin de geslachtsdelen van een minderjarige aangeraakt. Van deze leerlingen heeft slechts iets meer dan 9 procent aangifte van het incident gedaan. Bijna 9 procent van de leerlingen heeft aangegeven dat een minderjarige weleens seks met hem of haar heeft geprobeerd te hebben terwijl hij of zij dat niet wilde. Hiervan heeft slechts ruim 7 procent aangifte gedaan bij de politie. Het zou goed kunnen dat hierbij schaamte een rol speelt. Het kan voor de leerling ingrijpend zijn om hierover te praten met de politie. Een meisje van vijftien jaar vertelt: *“Een tijdje geleden was er een jongen die ik leuk vond en hij*

smeekte om seks. Ik wilde niet meer met hem praten en ik vertelde het tegen een ouder familielid. [...]

4.3 Vermogenscriminaliteit

4.3.1 Diefstal

Bij diefstal wordt er in dit onderzoek een onderscheid gemaakt tussen winkeldiefstal en diefstal van eigendommen. Bijna 35 procent van de ondervraagde leerlingen heeft ingevuld zich weleens schuldig te hebben gemaakt aan een winkeldiefstal. Het gaat hierbij om ruim 37 procent van de ondervraagde jongens en ruim 32 procent van de ondervraagde meisjes. Iets meer dan 84 procent van deze leerlingen is niet gestraft, terwijl in een aantal gevallen mensen wel op de hoogte zijn van het incident. Ruim 9 procent van de leerlingen is gestraft door zijn of haar ouders of verzorgers en bijna 2 procent van de leerlingen moest met de politie praten over het incident. Slechts één jongen heeft aangegeven dat hij voor de winkeldiefstal bij de jeugdreclassering moest komen en bijna 2 procent is gestraft op een andere manier.

32 procent van de ondervraagde leerlingen heeft aangegeven weleens iets van iemand te hebben gestolen, anders dan uit een winkel. Dit betreft iets meer dan 38 procent van de jongens en iets meer dan 26 procent van de meisjes. Iets meer dan 78 procent van deze leerlingen is niet gestraft voor de diefstal, terwijl in een deel van de gevallen wel bekend is dat deze leerlingen iets hebben gestolen. In bijna 12 procent van de gevallen is de leerling gestraft door de ouders of verzorgers. In ruim 1 procent van de gevallen is de leerling gestraft door school of moest de leerling hiervoor naar de politie. Geen van de leerlingen die zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal van eigendommen moest bij de rechter, de jeugdreclassering of de voogdijraad komen.

Volgens de leerlingen is diefstal is een veelvoorkomend feit onder jongeren. Ook veel meisjes maken zich hier schuldig aan. Armoede is vermoedelijk een reden voor het hoge aantal diefstallen. Een meisje van zestien jaar vertelt het volgende: *“[...] Sommige ouders leven onder het minimum, daarom proberen de kinderen iets bij te dragen en kiezen hierbij het goede of het slechte pad. [...]”* Diefstal lijkt voor sommige minderjarigen een goede manier te zijn om aan geld en middelen te komen om van te leven. Daarnaast speelt mee dat onder jongeren een cultuur heerst waarin dure kleding en spullen belangrijk zijn. Hetzelfde meisje van zestien jaar legt uit: *“[...] Sommige jongeren willen boven hun stand leven. [...]”* Het lage percentage van leerlingen dat daadwerkelijk gestraft wordt voor diefstal, kan de hoge cijfers eveneens in de hand werken.

Bijna 41 procent van de leerlingen heeft aangegeven zelf weleens slachtoffer te zijn geworden van een diefstal die vermoedelijk is begaan door een minderjarige. Slechts iets meer dan 16 procent heeft aangifte gedaan van deze diefstal. Een jongen van zeventien jaar geeft aan: *“De enige dingen die we van elkaar stelen op school zijn pennen en potloden. [...]”* Maar het gaat soms ook verder dan het stelen van pennen en potloden. Een andere jongen van zeventien jaar schrijft het volgende: *“Jongeren moeten leren dat diefstallen en overvallen niet de juiste manier zijn om geld te verdienen. Ze moeten betrokken worden bij activiteiten waar ze dit kunnen leren. Meer activiteiten zullen zorgen voor vermindering van de criminaliteit. Wij zijn de toekomst en we moeten de mogelijkheid hebben om onze tijd goed te benutten door middel van activiteiten. Er zou ook meer werkgelegenheid gecreëerd moeten worden voor jongeren zodat ze daar hun tijd nuttig kunnen besteden en geld kunnen verdienen.”*

4.3.2 Inbraak

Bijna 3 procent van de leerlingen heeft aangegeven zich weleens schuldig te hebben gemaakt aan een inbraak. Het gaat hierbij om 4 procent van de ondervraagde jongens en bijna 2 procent van de ondervraagde meisjes. Bijna 70 procent van deze leerlingen is niet gestraft omdat niemand weet wat zij hebben gedaan. 8 procent van de leerlingen moest voor de rechter verschijnen en eveneens 8 procent van de leerlingen is gestraft door school. Uit dit laatste blijkt dat er weleens op school wordt ingebroken.

Het lage percentage van leerlingen dat zegt zich schuldig te hebben gemaakt aan een inbraak, leidt tot verbazing. Uit de verhalen van onder meer de politie komt naar voren dat inbraken geregeld voorkomen in Sint Maarten en vermoed wordt dat ook minderjarigen zich hier schuldig aan maken. Het probleem is echter dat er vaak onvoldoende bewijs is om aan te tonen dat de inbraak door een minderjarige is begaan.

4.3.3 Heling

Aan de leerlingen is gevraagd of zij weleens iets hebben gekocht of verkocht waarvan zij wisten of dachten dat het gestolen was. Bijna 13 procent van de leerlingen heeft hier bevestigend op geantwoord. Dit is bijna 22 procent van de ondervraagde jongens en ruim 4 procent van de ondervraagde meisjes. Ruim 79 procent van deze leerlingen is niet gestraft voor het incident, terwijl in een aantal gevallen wel bekend is wat zij hebben gedaan. Ruim 3 procent is gestraft door zijn of haar ouders of verzorgers en bijna 2 procent van de leerlingen moest met de politie gaan praten.

4.4 Drugscriminaliteit

Van de ondervraagde leerlingen geeft bijna 11 procent aan weleens softdrugs te hebben verkocht en ruim 2 procent geeft aan weleens harddrugs te hebben verkocht. Bij de verkoop van softdrugs gaat het hierbij om bijna 17 procent van de jongens en bijna 5 procent van de meisjes die de vragenlijst hebben ingevuld. Bij de verkoop van harddrugs gaat het om ruim 3 procent van de jongens en ruim 1 procent van de meisjes. Hieruit blijkt dat jongens aanzienlijk vaker in aanraking komen met drugscriminaliteit dan meisjes. Voorts wordt uit deze onderzoeksresultaten afgeleid dat de handel in softdrugs onder jongeren beduidend vaker voorkomt dan de handel in harddrugs. Dit opmerkelijke verschil strookt met het beeld van de maatschappij dat voornamelijk softdrugs een probleem vormen onder jongeren op het eiland. Een meisje van achttien jaar zegt hierover het volgende: *“Ik vind dat het tijd wordt dat er iets wordt gedaan aan onze gemeenschap genaamd Sint Maarten. Er is teveel criminaliteit gaande en het is onze generatie die al deze problemen veroorzaakt. Op school worden door leerlingen drugs verkocht en iedereen doet alsof het niets is. Sint Maarten heeft hulp nodig en we zullen met elkaar moeten samenwerken om iets te kunnen bereiken.”* Een achttienjarige jongen schrijft hierover het volgende toen hem de vraag is gesteld of hij nog iets te zeggen had: *“Nee, ik heb niets meer te zeggen maar zorg er alsjeblieft voor dat tieners stoppen met het gebruiken van drugs.”*

In bijna 84 en 91 procent van de gevallen is de leerling die respectievelijk soft- of harddrugs heeft verkocht de laatste keer dat hij of zij dit deed niet gestraft. Dit terwijl deze leerlingen aangeven dat mensen soms op de hoogte zijn van hun strafbare gedrag. Een enkele keer is de leerling die softdrugs heeft verkocht gestraft door de ouders of verzorgers, door de school of door de politie. De leerlingen die harddrugs hebben verkocht zijn geen enkele keer op deze manier gestraft. In de overige gevallen weten de leerlingen niet of willen zij niet zeggen hoe zij zijn gestraft voor de verkoop van soft- of harddrugs. Tot slot is geen enkele ondervraagde leerling weleens voor de rechter verschenen voor de handel in soft- of harddrugs.

Opmerkelijk is dat de cijfers over de drugscriminaliteit in de slachtofferrapportage aanzienlijk hoger liggen dan in de daderrapportage. Ruim 23 procent van de ondervraagden geeft aan dat een minderjarige weleens softdrugs aan hem of haar heeft geprobeerd te verkopen. Slechts twee leerlingen hebben hiervan aangifte gedaan bij de politie. Een vijftienjarig meisje vertelt waarom zij geen aangifte heeft gedaan: *“In Sint Maarten is drugs- en alcoholgebruik onder jongeren vrij normaal. Ik vind dat daar niets mis mee is. Daarom heb ik ook geen aangifte gedaan toen iemand mij softdrugs probeerde te verkopen. Om te beginnen was hij een vriend van mij en bovendien had ik al eerder softdrugs van hem gekocht. Ik vind dus dat daar niets mis mee is.”* Ook geeft bijna 8 procent van de ondervraagden aan dat een minderjarige weleens heeft geprobeerd harddrugs aan hem of haar te verkopen. In geen enkel geval heeft de leerling hiervan aangifte gedaan bij de politie.

4.5 Overige criminaliteit

4.5.1 Bedreiging

Van alle leerlingen die de zelfrapportage hebben ingevuld, geeft meer dan een kwart aan weleens iemand te hebben bedreigd. Het gaat hierbij om bijna 28 procent van de ondervraagde jongens en bijna 24 procent van de ondervraagde meisjes. Ruim 61 procent van de leerlingen die weleens iemand hebben bedreigd, zegt de laatste keer dat dit gebeurde niet te zijn gestraft. Bijna 11 procent is gestraft door zijn of haar ouders of verzorgers, iets meer dan 4 procent is gestraft door school en ruim 7 procent moest bij de politie komen praten over het incident. Iets meer dan 4 procent zegt op een andere manier te zijn gestraft voor de bedreiging en in slechts één geval is er een rechtszaak tegen de leerling aangespannen.

Van de leerlingen die aangeven weleens iemand te hebben bedreigd, heeft 78 procent weleens een bedreiging gezien in zijn of haar omgeving. Van de leerlingen die zelf nog nooit iemand hebben bedreigd, heeft ruim 43 procent weleens een bedreiging gezien. Van de leerlingen die zelf weleens iemand hebben bedreigd heeft bovendien iets meer dan 52 procent aangegeven zelf slachtoffer te zijn geworden van een bedreiging. Dit tegenover iets meer dan 22 procent van de leerlingen die zelf nog nooit iemand hebben bedreigd. Het zien of het meemaken van een bedreiging kan een rol spelen bij het zelf bedreigen van iemand.

Ruim 31 procent van de ondervraagden geeft aan weleens slachtoffer te zijn geworden van een bedreiging door een minderjarige. Dit cijfer in de slachtofferrapportage ligt iets hoger dan het cijfer in de daderrapportage. In ruim 7 procent van de gevallen heeft het slachtoffer aangifte gedaan van de bedreiging bij de politie.

4.5.2 Wapenbezit

In totaal geeft bijna 22 procent van de vierdeklassers aan weleens een wapen bij zich te hebben gedragen. Door jongens is het wapenbezit beduidend vaker gerapporteerd dan door meisjes: iets meer dan 30 procent van de jongens tegenover ruim 13 procent van de meisjes zegt weleens een wapen op zak te hebben gehad. Van alle leerlingen die weleens een wapen bij zich hebben gedragen, zegt 63 procent de laatste keer dat dit gebeurde niet te zijn gestraft omdat niemand van het wapenbezit af weet. 11 procent is niet gestraft terwijl mensen wel weten dat de leerling een wapen op zak had. In 19 procent van de gevallen weet de leerling niet of wil de leerling niet zeggen hoe hij of zij is gestraft. Het opvallende is dat slechts 2 procent gestraft is door de ouders of verzorgers, 3 procent met de politie moest praten en geen enkele leerling door de school is aangesproken op zijn of haar gedrag. Ook heeft in slechts één geval het wapenbezit geleid tot een rechtszaak en is de leerling voor de rechter verschenen. Een vijftienjarig meisje merkt hierover het volgende op: *“Ik heb meerdere keren meegemaakt dat leerlingen wapens mee naar school namen. Sommige docenten zien dit, maar ze zeggen er niets van. Als ik 's avonds uit ga met vrienden, neem ik*

een Zwitsers zakmes mee. Gewoon, voor het geval dat.” Deze leerling onderschrijft het beeld dat in Sint Maarten heerst dat jongeren met enige regelmaat wapens mee naar school nemen, maar dat hiertegen onvoldoende opgetreden wordt. Daarnaast bevestigt deze leerling het vermoeden dat jongeren zich onveilig voelen op straat als zij 's avonds en in de weekenden uitgaan en daarom een wapen bij zich dragen. Een jongen van zeventien jaar beaamt dit: *“Soms ben ik bang om 's avonds uit te gaan omdat iemand een wapen bij zich kan hebben en mij of mijn vrienden per ongeluk of expres daarmee zou kunnen verwonden.”* De vrees die onder jongeren bestaat om slachtoffer te worden van het gebruik van wapens kan ertoe leiden dat zij, net als het vijftienjarige meisje, zelf besluiten een wapen mee te nemen om zichzelf te verdedigen indien dit nodig blijkt te zijn.

4.5.3 Vernieling

Op de vraag of een leerling weleens expres iets van een ander heeft beschadigd of kapot gemaakt, geeft 40 procent bevestigend antwoord. Het gaat hierbij om ruim 45 procent van de jongens en ruim 34 procent van de meisjes die de zelfrapportage hebben ingevuld. De aantallen in de daderrapportage die zien op vernieling, lijken tegenstrijdig met het beeld dat door de politie wordt geschetst. De politie geeft namelijk aan dat er slechts sporadisch vernielingen in de openbare ruimte worden gepleegd door jongeren. Het feit dat iets meer dan 1 procent van de jongeren die weleens iets van een ander heeft vernield bij de politie moest komen en bijna 23 procent daarentegen door de ouders is gestraft, doet vermoeden dat deze vernielingen binnen de huiselijke sfeer hebben plaatsgevonden, waardoor deze niet ter ore van de politie zijn gekomen. Hierbij geldt dat het waarschijnlijk gaat om kleinere vernielingen binnenshuis, waarbij een strafrechtelijke vervolging of een onderzoek door de politie niet op zijn plaats is. Tot slot geeft bijna 59 procent van de leerlingen aan niet gestraft te zijn naar aanleiding van de vernieling. Dit terwijl mensen soms wel weten dat zij iets hebben vernield.

Bijna 32 procent van de leerlingen heeft weleens meegemaakt dat een minderjarige zijn of haar spullen expres heeft beschadigd of kapot heeft gemaakt. Het percentage vernielingen dat naar voren komt in de slachtofferrapportage ligt hiermee lager dan in de daderrapportage. Van de slachtoffers heeft bijna 8 procent aangifte gedaan bij de politie. Deze lage aangiftebereidheid kan tevens een oorzaak zijn dat de politie niet op de hoogte is van de hoeveelheid vernielingen door minderjarigen.

4.6 Aangiftebereidheid

Uit het onderzoek blijkt dat de aangiftebereidheid onder de leerlingen over het algemeen laag is. Het niet willen of kunnen doen van aangifte kan verschillende oorzaken hebben. Aan de leerlingen is gevraagd waarom zij geen aangifte hebben gedaan indien zij ooit slachtoffer zijn geworden van crimineel gedrag. Deze vraag is als een opzichzelfstaande vraag behandeld waarbij er geen koppeling is gemaakt tussen het antwoord dat de leerling op deze vraag heeft gegeven en de andere vragen in de zelfrapportage die zien op het slachtofferschap en het doen van aangifte.

Iets meer dan 11 procent van de leerlingen zegt weleens slachtoffer te zijn geworden van crimineel gedrag en heeft daarvan aangifte gedaan bij de politie. Iets meer dan 41 procent van de leerlingen zegt daarentegen weleens slachtoffer te zijn geworden van crimineel gedrag, maar hiervan geen aangifte te hebben gedaan. Deze leerlingen blijken hiervoor uiteenlopende redenen te hebben. Van de slachtoffers die geen aangifte hebben gedaan, zegt de grootste groep van ruim 24 procent dit niet te hebben gedaan omdat zij denken dat er toch niets met de aangifte gebeurt. Een achttienjarige middelbare scholiere zegt hierover het volgende: *“Het aantal criminele incidenten dat dit jaar heeft plaatsgevonden is helemaal niet goed en er is niets wat de politie eraan doet. [...]”* Een leeftijdsgenoot vult haar aan door te stellen: *“Het duurt te lang voordat de politie komt als er iets gebeurt. Waarom zou ik dan*

de politie bellen als ik het incident ook zelf kan afhandelen?" Bijna 13 procent van de ondervraagden zegt daarentegen geen zin te hebben om naar het politiebureau te gaan en aangifte te doen. Daarnaast geeft bijna 8 procent aan geen aangifte te hebben gedaan omdat de dader familie is en ruim 5 procent is bang voor de dader en durft daarom geen aangifte te doen. Ruim 3 procent schaamt zich teveel voor het incident om aangifte te doen en iets meer dan 3 procent is niet op de hoogte gesteld van de mogelijkheid om aangifte te doen. Ruim 17 procent zegt geen aangifte te hebben gedaan omdat zij de politie niet vertrouwen. Een meisje van zestien jaar zegt hierover het volgende: *"Het eiland is niet veilig genoeg voor de jongeren. Zelfs de politie van Sint Maarten kan niet vertrouwd worden. Wat voor voorbeeld zijn zij nou voor ons? [...]"* Ruim 14 procent van de leerlingen heeft een andere reden om geen aangifte te doen. Zo zegt een meisje van zeventien jaar: *"Waarom zou ik aangifte bij de politie doen als ze zelf geeneens het goede voorbeeld geven? [...] Je kan niet burgers in de gevangenis zetten en politiemensen niet, terwijl zij net zulke verkeerde dingen doen. Wees een voorbeeld en de mensen zullen vanzelf volgen."* Daarnaast blijkt dat een deel van de jongeren van mening is dat de politie te hard optreedt en jongeren al snel als verdachten van crimineel gedrag worden gezien, terwijl zij zich naar hun idee niet hinderlijk of strafbaar gedragen. Een jongen van zeventien jaar merkt hierover op: *"Ik vind dat de politie van Sint Maarten wat beter werk moet gaan verrichten als het gaat om de minderjarigen op school. Overal waar we gaan of staan denkt de politie namelijk dat we iets doen wat niet mag."* Ook een meisje van zeventien jaar is van mening dat de politie te hard optreedt tegen jongeren: *"Ik vind dat de politie niet het recht moet hebben om jongeren op brute wijze te slaan met hun wapenstok. De politie is er verantwoordelijk voor om mensen te corrigeren en naar het rechte pad te leiden, maar ze zouden niet de bevoegdheid moeten hebben om jongeren te slaan. Dit zeg ik omdat ik dit weleens heb meegemaakt."* Tijdens de gesprekken die met de politie zijn gevoerd, is gebleken dat de politie te kampen heeft met een beperkte capaciteit, waardoor het niet altijd mogelijk is om snel en op de juiste manier op te treden bij vermoedelijk crimineel gedrag.

4.7 Tussenconclusie

Bijna de helft van de scholieren geeft aan weleens iemand mishandeld te hebben zonder een wapen. Hiermee is mishandeling zonder wapen het meest gepleegde incident onder de middelbare scholieren. Vernieling staat met 40 procent op een tweede plek. Diefstal volgt op een derde plek. Vrijwel alle incidenten worden vaker door jongens gepleegd dan door meisjes. Bij de afhandeling van de incidenten geven veel leerlingen aan niet te zijn gestraft voor hun daden, terwijl in sommige gevallen mensen wel weten wat zij hebben gedaan. In sommige gevallen is de jongere gestraft door de ouders of verzorgers, door de politie of door school. Leerlingen hebben aangegeven dat er slechts sporadisch een rechtszaak tegen hen is aangespannen vanwege hun gedrag. Er is niet onderzocht wat de reden is dat er zo weinig rechtszaken tegen de jongeren zijn aangespannen. De aangiftebereidheid onder leerlingen die slachtoffer zijn geworden van crimineel gedrag blijkt over het algemeen laag te zijn. Leerlingen blijken hiervoor uiteenlopende redenen te hebben, maar in veel gevallen wordt er geen aangifte gedaan omdat zij denken dat er toch niets met de aangifte gebeurt of omdat zij de politie niet vertrouwen.

In dit hoofdstuk en de voorgaande hoofdstukken is inzicht gegeven in de aard, omvang en afdoening van de jeugdcriminaliteit in Sint Maarten, maar het is tevens van belang om te weten of de achtergrondgegevens invloed hebben op het wel of niet vertonen van mogelijk crimineel gedrag. Of en in hoeverre er een verschil bestaat tussen achtergrondgegevens van leerlingen die zich schuldig hebben gemaakt aan crimineel gedrag en leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, wordt besproken in het volgende hoofdstuk.

5. Verschil criminele en niet-criminele leerlingen

5.1 Inleiding

In dit onderzoek komt naar voren dat ruim 79 procent van de ondervraagde leerlingen zich weleens schuldig heeft gemaakt aan mogelijk crimineel gedrag. Omdat er geen onderscheid wordt gemaakt tussen de zwaarte van de incidenten, is het niet met zekerheid te zeggen dat het ook daadwerkelijk gaat om juridisch kwalificeerbaar crimineel gedrag. Om deze reden wordt in dit hoofdstuk gesproken van mogelijk crimineel gedrag en een mogelijke dader. Bijna 17 procent van de ondervraagde leerlingen heeft aangegeven dat zij zich schuldig hebben gemaakt aan één soort incident en bij de overige bijna 63 procent gaat het om meer dan één soort incident. In dit hoofdstuk wordt onderzocht of en in hoeverre er een verschil bestaat tussen achtergrondgegevens van leerlingen die zich schuldig hebben gemaakt aan crimineel gedrag en leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Hierbij wordt ingegaan op het geboorteland van de middelbare scholier, de thuis- en schoolsituatie en het alcohol- en drugsgebruik door de leerling.

5.2 Achtergrondinformatie leerlingen

5.2.1 Geboorteland

57 procent van de onderzochte groep leerlingen is in Sint Maarten geboren. Het Franse gedeelte van het eiland, Saint-Martin, staat op de tweede plek met ruim 8 procent. Hierna volgen Jamaica met iets meer dan 6 procent, Guyana met bijna 5 procent en de Dominicaanse Republiek met iets meer dan 4 procent. In totaal zijn er 24 verschillende geboortelanden onder de 460 ondervraagde leerlingen. De overige geboortelanden zijn slechts beperkt vertegenwoordigd, waardoor deze landen in dit hoofdstuk buiten beschouwing worden gelaten. Van de leerlingen die in Sint Maarten zijn geboren, geeft bijna 78 procent aan zich weleens schuldig te hebben gemaakt aan mogelijk crimineel gedrag. Van de leerlingen die in Saint-Martin zijn geboren, ligt dit percentage op iets meer dan 84 procent. Iets meer dan 82 procent van de leerlingen uit Jamaica, iets meer dan 68 procent van de leerlingen uit Guyana en 75 procent van de leerlingen uit de Dominicaanse Republiek hebben zich weleens schuldig gemaakt aan mogelijk crimineel gedrag. Hieruit kan worden geconcludeerd dat Sint Maarten, Guyana en de Dominicaanse Republiek iets onder het gemiddelde van ruim 79 procent liggen en Saint-Martin en Jamaica iets boven dit percentage liggen.

5.2.2 Thuissituatie

Ruim de helft van de leerlingen die hebben aangegeven mogelijk crimineel gedrag te hebben vertoond, woont bij beide ouders. Dit percentage is vergelijkbaar met dat van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, omdat ook binnen deze groep ruim de helft bij beide ouders woont. Ruim een kwart van de mogelijke daders woont bij slechts één ouder tegenover bijna 30 procent van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Deze leerlingen wonen veelal bij alleen de moeder; slechts in enkele gevallen woont de leerling bij alleen de vader. Een veelgehoord argument door politie en justitie voor het vervallen in crimineel gedrag door jongeren in Sint Maarten is dat deze jongeren uit gebroken gezinnen komen, waarbij slechts één ouderfiguur aanwezig is. Deze cijfers ondersteunen dit argument niet, aangezien er volgens deze gegevens geen significant verschil is in de thuissituatie van leerlingen die wel mogelijk crimineel gedrag hebben vertoond en degenen die dat niet hebben vertoond. Ruim 11 procent van de mogelijke daders en ruim 5 procent van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, wonen bij één ouder en de nieuwe partner van deze ouder. Bijna 5 procent van de mogelijke daders en ruim 4 procent van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond,

wonen bij een ander familielid en ruim 5 procent van de mogelijke daders en ruim 7 procent van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, stellen dat er sprake is van een andere thuissituatie. Uit het onderzoek van UNICEF uit 2013 blijkt dat huiselijk geweld vaker voorkomt in minder gestructureerde gezinnen, zoals eenoudergezinnen of gezinnen waar de ouders gescheiden zijn.²⁹ Daarnaast lijkt er een verband te bestaan tussen huiselijk geweld en crimineel gedrag.³⁰ Jongeren uit gezinnen waar geweld wordt gebruikt zouden volgens het onderzoek van UNICEF sneller vervallen in crimineel gedrag. Uit dit onderzoek blijkt dat de woonsituatie tussen mogelijke daders en leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, niet wezenlijk verschilt. Het merendeel van de leerlingen groeit op in een gezin waarbij beide ouders aanwezig zijn en de leerlingen die bij slechts één ouder opgroeien, wonen vaak bij hun moeder met eventueel haar nieuwe partner.

5.2.3 Schoolsituatie

Aan de leerlingen is gevraagd of en waarom zij weleens spijbelen, of zij weleens een klas zijn blijven zitten en of en waarom zij weleens zijn geschorst. Van de mogelijke daders geeft ruim 46 procent aan weleens te hebben gespijbeld tegenover bijna 28 procent van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Hieruit kan worden afgeleid dat de mogelijke daders vaker spijbelen dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Tijdens de afname van de vragenlijst waren vaak niet alle leerlingen in de klas aanwezig, vermoedelijk door het hoge aantal spijbelaars op de middelbare scholen. Deze leerlingen hebben geen vragenlijst ingevuld en zijn daarom niet meegenomen in dit onderzoek. Het daadwerkelijke percentage spijbelaars ligt dus waarschijnlijk hoger dan hier wordt weergegeven, maar er kan niets gezegd worden over de relatie met eventueel crimineel gedrag van deze leerlingen nu zij geen zelfrapportage hebben ingevuld. Wat betreft het aantal uren dat de leerlingen spijbelen, zegt ruim 44 procent van de mogelijke daders gemiddeld minder dan één lesuur per week te spijbelen tegenover meer dan de helft van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Bijna 47 procent van de mogelijke daders spijbelt gemiddeld één tot vijf uren per week tegenover iets meer dan 42 procent van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. 9 procent van de mogelijke daders geeft aan gemiddeld meer dan zes uren per week te spijbelen tegenover slechts één leerling die geen crimineel gedrag heeft vertoond. Hieruit blijkt dat de mogelijke daders iets meer uren spijbelen dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Tot slot is aan alle leerlingen die hebben gespijbeld gevraagd wat zij als reden hebben om te spijbelen. Op deze vraag konden de leerlingen meerdere antwoorden invullen. Van alle leerlingen die weleens hebben gespijbeld, geeft iets meer dan 27 procent aan dat zij zich vervelen op school en daarom besloten een les over te slaan. Iets meer dan 12 procent zegt te hebben gespijbeld omdat zij de leraren of medeleerlingen niet leuk vinden. Iets meer dan 8 procent sprak tijdens schooltijd af met vrienden en bijna 8 procent moest werken. Ook andere redenen worden genoemd voor het spijbelgedrag, zoals het niet maken van het huiswerk en het te laat komen in de les.

Ruim 44 procent van de mogelijke daders geeft aan nooit te zijn blijven zitten. Dit tegenover de helft van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Van de mogelijke daders is 42 procent één keer blijven zitten, ruim 9 procent is twee keer blijven zitten en ruim 2 procent is drie of meer keer blijven zitten. Van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, liggen deze percentages op ruim 32 procent voor één keer blijven zitten, ruim 14 procent voor twee keer blijven zitten en op het gebied van iets meer dan 2 procent voor drie of meer keer blijven zitten. Hieruit blijkt dat mogelijke daders iets vaker zijn blijven zitten dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond.

Aan alle leerlingen is gevraagd of en waarom zij weleens zijn geschorst. Ruim 13 procent van de mogelijke daders geeft aan weleens te zijn geschorst tegenover ruim 5 procent van

²⁹ Rapport UNICEF 2013, p. 58.

³⁰ Rapport UNICEF 2013, p. 59.

de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. De mogelijke daders zijn dus ruim twee keer zo vaak geschorst als de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Van de mogelijke daders die weleens zijn geschorst, is ruim 72 procent slechts één keer geschorst. Ruim 10 procent is twee keer geschorst, ruim 8 procent is drie keer geschorst en iets meer dan 6 procent is vier keer geschorst. Van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, maar weleens zijn geschorst, zegt iedereen slechts één keer te zijn geschorst. Hieruit kan afgeleid worden dat mogelijke daders vaker zijn geschorst dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Wat betreft de redenen voor schorsing, valt het op dat bijna 47 procent van de mogelijke daders is geschorst vanwege de mishandeling van een medeleerling. Dit strookt met het beleid van de scholen dat na het schoppen of slaan van of vechten met een medeleerling direct een schorsing volgt. Daarnaast geeft bijna 13 procent van de mogelijke daders aan geschorst te zijn vanwege het bedreigen van een medeleerling of een docent. Geen enkele leerling heeft echter aangegeven ooit te zijn geschorst voor het bezit van een wapen. Dit terwijl volgens de middelbare scholen het wapenbezit onder leerlingen een probleem vormt, waarbij de leerlingen die met een wapen op zak worden betrapt direct worden geschorst. De overige leerlingen geven aan te zijn geschorst wegens onder meer telefoongebruik, teveel spijbelen of het vertonen van respectloos of hinderlijk gedrag.

5.2.4 Alcohol- en drugsgebruik

Aan de leerlingen is gevraagd hoeveel dagen per week zij gemiddeld alcohol drinken. Ruim 43 procent van de mogelijke daders en bijna 70 procent van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, zeggen nooit alcohol te drinken. Ruim 36 procent van de mogelijke daders drinkt gemiddeld minder dan één dag per week alcohol, 15 procent drinkt gemiddeld één of twee dagen per week alcohol en bijna 6 procent drinkt gemiddeld drie of meer dagen per week alcohol. Meer dan een kwart van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, drinkt gemiddeld minder dan één dag per week alcohol en ruim 3 procent drinkt gemiddeld één of twee dagen per week alcohol. Niemand uit deze groep leerlingen drinkt gemiddeld meer dan twee dagen per week alcohol. Aan de leerlingen is tevens de vraag gesteld hoeveel glazen alcohol zij per keer drinken. Van de mogelijke daders geeft bijna 79 procent aan gemiddeld één tot drie glazen alcohol per keer te drinken. Ruim 14 procent zegt gemiddeld vier tot zes glazen alcohol per keer te drinken en bijna 7 procent geeft aan gemiddeld meer dan zes glazen alcohol per keer te drinken. Van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond maar wel alcohol drinken, zegt ruim 82 procent gemiddeld één tot drie glazen alcohol per keer te drinken en ruim 17 procent zegt gemiddeld vier tot zes glazen alcohol per keer te drinken. Geen enkele leerling uit deze groep geeft aan gemiddeld meer dan zes glazen alcohol per keer te drinken. Uit deze observaties blijkt dat mogelijke daders gemiddeld op meer dagen per week alcohol drinken dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Ook drinken mogelijke daders gemiddeld meer glazen alcohol per keer dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond.

Naast het alcoholgebruik door jongeren, is er gevraagd naar het gebruik van soft- en harddrugs. Van de leerlingen die mogelijk crimineel gedrag hebben vertoond, zegt bijna 79 procent nooit softdrugs te gebruiken. Ruim 8 procent stelt gemiddeld minder dan één dag per week softdrugs te gebruiken, ruim 4 procent gebruikt gemiddeld één of twee dagen per week softdrugs en bijna 9 procent gebruikt gemiddeld drie of meer dagen per week softdrugs. Ruim 96 procent van de leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, geeft aan nooit softdrugs te gebruiken en ruim 3 procent geeft aan gemiddeld minder dan één dag per week softdrugs te gebruiken. Wat betreft het gebruik van harddrugs, geeft ruim 96 procent van de mogelijke daders aan nog nooit harddrugs te hebben gebruikt. Dit terwijl alle leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond zeggen nooit harddrugs te hebben gebruikt. Daarnaast zegt bijna 1 procent van de mogelijke daders gemiddeld minder dan één dag per week harddrugs te gebruiken, bijna 2 procent zegt gemiddeld één of twee dagen per week harddrugs te gebruiken en iets meer dan 1 procent zegt gemiddeld drie of meer dagen

per week harddrugs te gebruiken. Hieruit kan worden geconcludeerd dat mogelijke daders gemiddeld op meer dagen per week softdrugs gebruiken dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Ditzelfde geldt voor het gebruik van harddrugs, hoewel ook het overgrote merendeel van de mogelijke daders geen harddrugs gebruikt.

5.3 Tussenconclusie

Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat leerlingen die geboren zijn in Sint Maarten, Guyana en de Dominicaanse Republiek iets minder vaak dan gemiddeld crimineel gedrag plegen en leerlingen die geboren zijn in Saint-Martin en Jamaica iets vaker dan gemiddeld crimineel gedrag plegen. Daarnaast blijkt dat er tussen de thuissituatie van mogelijke daders en leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond geen wezenlijke verschillen zijn. In tegenstelling tot het algemene beeld dat onder de inwoners van Sint Maarten heerst, woont het merendeel van de leerlingen bij beide ouders in huis. Wat betreft de schoolsituatie, kan er gesteld worden dat mogelijke daders iets vaker een klas zijn blijven zitten dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Ook zijn de mogelijke daders vaker van school geschorst en spijbelen zij gemiddeld meer lessen per week. Bij dit laatste moet de kanttekening worden gemaakt dat een aantal leerlingen niet aanwezig was tijdens de afname van de vragenlijst, waardoor het mogelijke spijbelgedrag van deze leerlingen in relatie tot eventueel crimineel gedrag niet is onderzocht. Daarnaast is aangetoond dat mogelijke daders hebben aangegeven gemiddeld meer dagen per week alcohol te drinken en gemiddeld meer glazen per keer drinken dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Tot slot gebruiken mogelijke daders vaker hard- en softdrugs dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond, hoewel harddrugs onder de leerlingen slechts in beperkte mate gebruikt worden.

6. Conclusies en aanbevelingen

6.1 Conclusies

In dit onderzoek staat de volgende centrale onderzoeksvraag centraal: *“Wat is de aard, omvang en wijze van afdoening van de jeugdcriminaliteit in Sint Maarten en is er een verschil in achtergrond tussen criminele en niet-criminele jeugdigen?”* Om deze vraag te beantwoorden zijn er verschillende deelvragen gesteld.

De eerste deelvraag die aan de orde is gekomen, is de volgende: *“Wat is de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit in de periode december 2014 tot en met februari 2015 die door de politie is gerapporteerd?”* In deze periode zijn er 39 incidenten door de politie gerapporteerd, waarbij 53 minderjarigen zijn betrokken. Mishandeling is verreweg het meest gerapporteerd en hierna volgen diefstal en drugscriminaliteit. Niet alle incidenten worden bij de politie op de juiste manier geregistreerd, waardoor de rapportage op sommige vlakken mogelijk niet volledig is.

Veel incidenten bereiken de politie niet, omdat deze zelfstandig door de middelbare scholen worden afgedaan. Daarom is de tweede deelvraag van dit onderzoek: *“Wat is de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit in de periode december 2014 tot en met februari 2015 die door de middelbare scholen is gerapporteerd en op welke wijze is deze criminaliteit afgedaan?”* In de onderzoeksperiode zijn er 85 incidenten gerapporteerd door de middelbare scholen, waarbij 116 leerlingen als verdachten zijn aangemerkt. Ook hier is mishandeling het meest gerapporteerde incident, gevolgd door bedreiging en diefstal. In de meeste gevallen neemt de school zelf de afhandeling van het incident en bestraffing van de leerling voor zijn rekening. In slechts een klein deel van de gevallen is de afhandeling van het incident overgelaten aan de politie. De meest voorkomende straf is het schorsen van de leerling en in bijna alle gevallen zijn de ouders van de leerling op de hoogte gesteld van het incident.

Uiteraard kunnen de middelbare scholen en de politie niet op de hoogte zijn van alle incidenten die plaatsvinden. De leerlingen zijn vaak beter op de hoogte van waar zijzelf of leeftijdsgenoten zich mee bezig houden. De derde onderzoeksvraag die gesteld is, is dan ook: *“Wat is de aard en omvang van de zelf gerapporteerde criminaliteit onder middelbare scholieren en op welke wijze is deze criminaliteit afgedaan?”* Uit het onderzoek blijkt dat bijna de helft van de 460 ondervraagde middelbare scholieren weleens iemand mishandelt heeft zonder hierbij een wapen te gebruiken. Hiermee is mishandeling zonder wapen het meest gepleegde incident onder de middelbare scholieren, gevolgd door vernieling en diefstal. Veel leerlingen geven aan niet te zijn gestraft voor hun daden, terwijl in sommige gevallen mensen wel weten wat zij hebben gedaan. In sommige gevallen is de leerling gestraft door de ouders of verzorgers, door de politie of door school. Leerlingen hebben aangegeven dat er slechts sporadisch een rechtszaak tegen hen is aangespannen vanwege hun gedrag. De aangiftebereidheid onder leerlingen die slachtoffer zijn geworden van crimineel gedrag van een leeftijdsgenoot blijkt over het algemeen laag te zijn. Leerlingen blijken hiervoor uiteenlopende redenen te hebben, maar in veel gevallen wordt er geen aangifte gedaan omdat zij denken dat er toch niets met de aangifte gebeurt of omdat zij de politie niet vertrouwen.

De vierde en tevens laatste onderzoeksvraag heeft betrekking op de achtergrondgegevens van leerlingen en luidt als volgt: *“In hoeverre bestaat er een verschil in achtergrondgegevens van leerlingen die zich schuldig hebben gemaakt aan crimineel gedrag en leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond?”* Uit de resultaten blijkt dat de ondervraagde leerlingen die geboren zijn in Sint Maarten, Guyana en de Dominicaanse Republiek iets minder vaak dan gemiddeld crimineel gedrag vertonen. Leerlingen die zijn geboren in Saint-Martin en Jamaica vertonen iets vaker dan gemiddeld crimineel gedrag. Daarnaast blijkt dat

er tussen de thuissituatie van mogelijke ouders en leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond geen wezenlijke verschillen zijn. In tegenstelling tot het algemene beeld dat onder de inwoners van Sint Maarten heerst, woont het merendeel van de leerlingen bij beide ouders in huis. Wat betreft de schoolsituatie blijkt dat mogelijke ouders iets vaker een klas zijn blijven zitten dan leerlingen die geen crimineel gedrag hebben vertoond. Ook zijn de mogelijke ouders vaker geschorst en spijbelen zij gemiddeld meer uren per week. Daarnaast is aangetoond dat mogelijke ouders hebben aangegeven gemiddeld meer dagen per week alcohol te drinken en gemiddeld meer glazen per keer drinken dan andere leerlingen. Tot slot gebruiken mogelijke ouders vaker hard- en softdrugs, hoewel harddrugs onder de leerlingen slechts in beperkte mate gebruikt worden.

6.2 Aanbevelingen

Het doel van dit onderzoek is de aard en omvang van de jeugdcriminaliteit vast te stellen zodat deze criminaliteit efficiënt en doelgericht aangepakt kan worden. Niet alleen omdat de maatschappij te lijden heeft onder de criminaliteit, maar ook voor de minderjarigen zelf. Het Openbaar Ministerie en het Ministerie van Justitie van Sint Maarten wensen te voorkomen dat deze jongeren een criminele carrière tegemoet gaan, in plaats van een leven waarin zij zich ontwikkelen en een bijdrage leveren aan de samenleving. Hieronder zullen verschillende aanbevelingen worden gedaan om de jeugdcriminaliteit aan te pakken.

Vervolgonderzoek

Er is nog steeds vrij beperkte data omtrent de jeugdcriminaliteit in Sint Maarten beschikbaar. Derhalve zou er vervolgonderzoek moeten worden gedaan om beter inzicht te krijgen in de verschillende soorten problematiek die op het eiland speelt. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan onderzoek naar de invloed van huiselijk geweld en kindermishandeling op de jeugdcriminaliteit en de aanpak hiervan. Ook verdient het aanbeveling om de werkprocessen bij de politie te bestuderen zodat er bekeken kan worden in hoeverre de jeugdzaken sneller afgehandeld kunnen worden en te onderzoeken of en zo ja welke jeugdstrafzaken in de strafrechtsketen terecht komen nu er naar aanleiding van dit onderzoek vermoedens zijn dat dit niet alle zaken het geval is. Tot slot zou er gekeken kunnen worden naar de invloed van de huidige manier van straffen op de recidive.

Aanpakken drugsproblematiek

Eén van de grote problemen onder minderjarigen lijkt het gebruik van softdrugs te zijn. Helaas zijn behandelprogramma's vaak te duur. Veruit de meeste ouders en jongeren zijn financieel niet in staat deze programma's te volgen ook al zouden ze het zelf willen. Daarom zou overwogen moeten worden om toegankelijke en in sommige gevallen ook verplichte programma's aan te bieden om van de drugsproblematiek af te komen, zodat iedereen voor wie dat nodig is van dergelijke programma's gebruik kan maken.

Aanpakken spijbelen

Uit dit onderzoek is naar voren gekomen dat spijbelen een groot probleem vormt op middelbare scholen. Het is niet duidelijk hoe groot het probleem precies is, aangezien tijdens de afname van de vragenlijst vermoedelijk redelijk veel leerlingen spijbelden, waardoor zij de vragenlijst niet hebben ingevuld. Veel scholen weten zelf niet precies hoe groot het probleem is, aangezien de absentie niet goed wordt bijgehouden. Een begin zou zijn om scholen, scholieren en ouders goede voorlichting te geven over de rechten en plichten die bij leerplicht horen. Registratie van absentie en consequenties verbinden aan ongeoorloofde afwezigheid is dan een logische vervolgstap, alsmede een stappenplan opstellen waarin is opgenomen wanneer bijvoorbeeld contact met de ouders wordt opgenomen en wanneer de leerplichtambtenaar ingeschakeld wordt. Ook dient te worden nagedacht over de preventieve

invulling van schoolverzuim alsmede het ontwikkelen van behandelprogramma's van jongeren die verzuimen.

Meer activiteiten voor jeugdigen

Door de leerlingen is aangegeven dat er behoefte is aan meer naschoolse activiteiten. Er is voor jongeren relatief weinig te doen op het eiland en daardoor gaan zij op straat hangen en is de kans groter dat zij crimineel gedrag gaan vertonen. Er is geopperd om bestaande sport- en uitgaansgelegenheden te gebruiken om activiteiten voor jongeren te organiseren. Er kan bijvoorbeeld gedacht worden aan uitgaansgelegenheden bepaalde avonden uitsluitend openstellen voor minderjarigen of het organiseren van sporttoernooien. Dit kan mogelijk veel opleveren voor de jongeren, zeker als er meer van dit soort activiteiten worden georganiseerd.

Voorlichting over crimineel gedrag

Het is van belang dat bijvoorbeeld de scholen en wijkagenten voorlichting krijgen over hoe de omgeving moet reageren op minderjarigen die crimineel gedrag vertonen. Incidenten die op het eerste gezicht niet heel ernstig lijken, kunnen een voorbode zijn voor escalerend crimineel gedrag. In deze gevallen zouden aangifte en het overdragen van de zaak aan het Openbaar Ministerie nuttig kunnen zijn, ondanks dat daar nu vaak anders over wordt gedacht. De veronderstelling is namelijk dat doordat de strafrechtsketen de strafzaak tegen de jeugdige oppakt, de jongere daar daadwerkelijk iets van kan en zal leren waardoor een preventieve werking voor toekomstig crimineel gedrag mag worden aangenomen. Het belang van de jeugdige moet uiteraard wel steeds de eerste overweging blijven. Daarnaast zou er voorlichting aan scholieren gegeven kunnen worden over het werk van politie en justitie en de mogelijke consequenties bij crimineel grensoverschrijdend gedrag.

Voorlichting over wapenbezit

Wapenbezit lijkt door veel inwoners van Sint Maarten algemeen aanvaard. Mensen kijken er (bijna) niet meer van op als iemand een wapen op zak heeft of meeneemt naar school. Veel jongeren nemen een wapen mee ter zelfverdediging en zijn zich niet bewust van de schade die zij met het wapen kunnen berokkenen. Het niet inzien van de gevaren van wapenbezit brengt veel risico's met zich mee, evenals het niet correct reageren op situaties waarin een minderjarige een wapen bij zich heeft. Goede voorlichting hierover is van groot belang. Daarnaast zou er voorlichting aan de politie gegeven kunnen worden over hoe er opgetreden dient te worden indien er wapenbezit bij een jongere geconstateerd wordt. Het wapenbezit zou door de politie vaker aan de jeugdofficier van justitie gemeld moeten worden, zodat er een vervolgingsbeslissing kan worden genomen.

Vertrouwen in de politie versterken

Versillende jongeren hebben in dit onderzoek aangegeven dat zij, vaak onterecht, argwanend worden aangekeken door de politie als zij op straat rondhangen. Ook zijn zij van mening dat de politie niet correct optreedt indien zij de politie bellen of aangifte doen. Dit werkt irritatie en vermindering van het vertrouwen in de politie in de hand, waardoor jongeren bijvoorbeeld minder snel aangifte zullen doen en ervoor kiezen om zelf hun problemen op te lossen. Het zou goed zijn als de politie het contact met de jongeren zou verbeteren, waardoor het vertrouwen wordt versterkt.

Locaties scholen

Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat één van de oorzaken van het hoge aantal mishandelingen zou kunnen zijn dat vijf van de acht middelbare scholen dicht bij elkaar

gevestigd zijn in de wijk Sint Peters. Onderzoek naar mogelijke andere locaties die de verspreiding van de scholen bewerkstelligd zou een goede optie kunnen zijn om het aantal vechtpartijen in de omgeving van de scholen tegen te gaan.

Bureau HALT

Tot slot zou een constructie zoals Nederland kent met Bureau HALT een idee kunnen zijn voor Sint Maarten. Op deze manier kan er bij een relatief licht strafbaar feit een passende reactie volgen, zonder dat de rechter hieraan te pas hoeft te komen en de jongere een aantekening krijgt op zijn justitiële documentatie. Het Openbaar Ministerie kan per situatie bekijken of er een leer- of werkstraf opgelegd dient te worden. Op deze manier leren minderjarigen wat wel en niet kan, zonder dat zij een veroordeling op hun naam hebben staan. Ook zou er gekeken kunnen worden naar de mogelijkheden om strafbare feiten af te doen door middel van een transactie. Om dit te kunnen bewerkstelligen, zal de politie meer zaken moeten overdragen aan het Openbaar Ministerie.

Dankwoord

Dit onderzoeksrapport is tot stand gekomen dankzij de inspanningen en medewerking van de van de volgende instanties:

- Het Openbaar Ministerie van Sint Maarten
- Het Ministerie van Justitie van Sint Maarten
- Het Korps Politie Sint Maarten
- De Informatie Unit van het Korps Politie Sint Maarten
- De Universiteit Leiden
- Milton Peters College
- Sundial School
- St. Maarten Academy Academic
- St. Maarten Academy PSVE
- St. Maarten Vocational Training School
- MAC Comprehensive Secondary Education
- Learning Unlimited
- Caribbean International Academy
- Het Bureau voor de Statistieken van Sint Maarten
- De Inspectie voor het Onderwijs van Sint Maarten

Literatuurlijst

Tijdschriftartikelen

Zuring 2015 (a)

R. Zuring, 'We helpen, maar nemen het niet over', *Blauw* 2015, nr. 3, p. 20-26.

Zuring 2015 (b)

R. Zuring, 'Ik handelde naar de omstandigheden', *Blauw* 2015, nr. 3, p. 42-45.

Rapporten en onderzoeken

VN Concluding observations 2015

VN-Comité voor de Rechten van het Kind, *Concluding observations on the fourth periodic report of the Netherlands*, 8 juni 2015, CRC/C/NDL/CO/4.

Departement van Statistieken 2011

Departement van Statistieken van Sint Maarten, *Population by nationality, age and sex*, 2011.

Departement van Statistieken 2013

Departement van Statistieken van Sint Maarten, *Tourism Exit Survey*, 2013.

Departement van Statistieken 2014 (a)

Departement van Statistieken van Sint Maarten, *Household Listing Survey*, 2014.

Departement van Statistieken 2014 (b)

Departement van Statistieken van Sint Maarten, *Stay-over Arrivals*, 2014.

Rapport EP-Nuffic 2015

EP-Nuffic, *Het onderwijssysteem van Curaçao, St. Maarten en de BES-eilanden beschreven en vergeleken met het Nederlandse*, januari 2015.

Rapport KLPD 2011

KLPD, *Criminaliteitsbeeldanalyse Sint Maarten. Een onderzoek naar georganiseerde en commune criminaliteit*, december 2011.

Rapport Raad voor de rechtshandhaving

Raad voor de rechtshandhaving, *Jeugdreclassering in Sint Maarten*, maart 2013.

Rapport UNICEF 2013

United Nations Children's Fund (UNICEF), *De situatie van kinderen en jongeren op Sint Maarten*, mei 2013.

Wet- en regelgeving

Leerplichtlandsverordening 1991

Landsverordening houdende bepalingen tot regeling van de leerplicht, Nederlandse Antillen 19 juli 1991, *P.B.* 2008, no. 62.

Staatsregeling 2010

Staatsregeling van Sint Maarten, Sint Maarten 20 december 2010, *AB* 2010, no. 1.

Bijlage: Vragenlijst voor middelbare scholieren

Inleiding

Deze vragenlijst bevat 66 vragen op 19 pagina's. Lees de vragen eerst zorgvuldig en vul daarna pas het antwoord in.

Tijdens het invullen van deze vragenlijst, is het belangrijk dat jij je eigen antwoorden invult. Het gaat om jouw ervaringen en daarom moet je de vragenlijst alleen invullen, zonder hulp van anderen. Sommige vragen zijn erg persoonlijk, maar toch willen we je vragen om ook deze vragen te beantwoorden. Je naam en adres blijven volledig geheim en zullen nooit gevraagd worden. Wij weten dus niet wie welke vragenlijst heeft ingevuld en de antwoorden die jij hebt gegeven worden alleen gebruikt voor het onderzoek en niet voor andere doeleinden.

Het is belangrijk dat je bij elke vraag maar één bolletje aankruist. Als je meerdere bolletjes mag aankruisen, dan staat het altijd bij de vraag vermeld. Als je een verkeerd antwoord hebt ingevuld, dan streep je het hele verkeerde antwoord door en zet je een kruisje in het juiste bolletje.

Bij veel vragen wordt er gevraagd naar het afgelopen jaar. Hiermee wordt het jaar bedoeld voordat jij de vragenlijst invult. Als je bijvoorbeeld de vragenlijst in januari 2015 invult, dan wordt met het afgelopen jaar de periode van januari 2014 tot het moment van invullen bedoeld.

Algemene vragen

1. Hoe oud ben je?
  - Jonger dan 12 jaar
  - 12 jaar
  - 13 jaar
  - 14 jaar
  - 15 jaar
  - 16 jaar
  - 17 jaar
  - 18 jaar of ouder
2. Ben je een jongen of een meisje?
  - Een jongen
  - Een meisje
3. Waar ben je geboren?
  - Aruba
  - Bonaire
  - Curaçao
  - Dominica
  - Dominicaanse Republiek
  - Guyana
  - Haïti
  - Jamaica
  - Nederland
  - Saint Martin (Franse gedeelte)
  - Sint Maarten (Nederlandse gedeelte)
  - Suriname
  - Anders, namelijk .....
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen

4. Hoe woon je?
- Ik woon bij mijn vader en moeder
  - Ik woon bij mijn vader
  - Ik woon bij mijn moeder
  - Ik woon bij mijn vader en zijn partner
  - Ik woon bij mijn moeder en haar partner
  - Ik woon niet bij mijn vader of moeder, maar bij een ander familielid
  - Er is sprake van een andere situatie
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen

Vragen over school

5. Heb je het afgelopen jaar weleens gespijbeld (zonder toestemming niet naar de les gaan)?
- Ja
  - Nee → ga door naar vraag 9
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen → ga door naar vraag 9
6. Hoeveel uren heb je afgelopen jaar gemiddeld per week gespijbeld?
- Ik heb het afgelopen jaar gemiddeld per week ..... uren gespijbeld
  - Ik heb het afgelopen jaar gemiddeld per week minder dan een lesuur gespijbeld
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
7. Vind je dat je veel of weinig spijbelt?
- Veel
  - Weinig
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
8. Waarom heb je het afgelopen jaar gespijbeld (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik verveel me tijdens de les of op school
  - Ik vind mijn leraren of medeleerlingen niet leuk
  - Ik spreek met mijn vrienden af tijdens schooltijd
  - Ik moest werken
  - Ik had problemen thuis
  - Ik word gepest door een of meerdere medeleerling(en) en bleef daarom weg
  - Ik ben bang voor een of meerdere medeleerling(en) en bleef daarom weg
  - Anders, namelijk .....
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
9. Hoe vaak ben je op school blijven zitten?
- Ik ben nog nooit blijven zitten
  - Een keer
  - Twee keer
  - Drie of meer keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
10. Ben je afgelopen jaar weleens geschorst van school?
- Ja
  - Nee → ga door naar vraag 13
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen → ga door naar vraag 13
11. Hoeveel keer ben je afgelopen jaar geschorst van school?
- Ik ben afgelopen jaar ..... keer geschorst van school
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen

12. Waarom ben je afgelopen jaar geschorst van school (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Wegens het schoppen/slaan/vechten met een leraar of medeleerling
  - Wegens bedreiging van een leraar of medeleerling
  - Wegens respectloos gedrag tegenover een leraar of medeleerling
  - Wegens het bezit van een wapen, zoals een schaar/mes/vuurwapen
  - Wegens het bezit van alcohol en/of drugs
  - Wegens teveel spijbelen
  - Wegens vervelend of hinderlijk gedrag tijdens de lessen
  - Anders, namelijk .....
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen

Vragen over alcohol- en drugsgebruik

13. Hoeveel dagen drink je gemiddeld per week alcohol?
- Ik drink nooit alcohol
  - Minder dan een dag per week
  - Een of twee dagen per week
  - Drie of vier dagen per week
  - Vijf of meer dagen per week
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
14. Hoeveel glazen alcohol drink je gemiddeld per keer?
- Ik drink nooit alcohol
  - Een tot drie glazen per keer
  - Vier tot zes glazen per keer
  - Zeven glazen of meer per keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
15. Hoeveel dagen gebruik je gemiddeld per week softdrugs, zoals marihuana/hasj/wiet?
- Ik gebruik nooit softdrugs
  - Minder dan een dag per week
  - Een of twee dagen per week
  - Drie of vier dagen per week
  - Vijf dagen of meer per week
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
16. Hoeveel dagen gebruik je gemiddeld per week harddrugs zoals XTC/cocaïne/heroïne?
- Ik gebruik nooit harddrugs
  - Minder dan een dag per week
  - Een of twee dagen per week
  - Drie of vier dagen per week
  - Vijf of meer dagen per week
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen

Vragen over geweld in jouw omgeving

17. Heb je weleens een van de onderstaande situaties meegemaakt (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb iemand weleens een ander zien bedreigen
  - Ik heb iemand weleens een ander zien slaan/schoppen/vechten
  - Ik heb iemand weleens een ander zien verwonden met een wapen
  - Ik heb iemand weleens de geslachtsdelen van een ander zien aanraken, terwijl die persoon dat niet wilde
  - Ik heb iemand weleens seks met een ander zien hebben, terwijl die persoon dat niet wilde

- Ik heb niets wat hierboven staat meegemaakt
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
18. Waar heb je de situatie(s) uit de vorige vraag meegemaakt (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nooit de situaties uit de vorige vraag meegemaakt
  - Bij mij thuis
  - Bij iemand anders thuis
  - Op school
  - Op straat
  - Bij een (sport)club
  - Ergens anders, namelijk.....
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
19. Heb je weleens een van de onderstaande situaties meegemaakt (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Iemand heeft mij weleens bedreigd
  - Iemand heeft mij weleens geslagen/geschopt/met mij gevochten
  - Iemand heeft mij weleens verwond met een wapen
  - Iemand heeft weleens mijn geslachtsdelen aangeraakt terwijl ik dit niet wilde of de geslachtsdelen van een ander laten aanraken terwijl ik dit niet wilde
  - Iemand heeft weleens seks met mij gehad, terwijl ik dit niet wilde
  - Ik heb niets wat hierboven staat meegemaakt
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
20. Waar heb je de situatie(s) uit de vorige vraag meegemaakt (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nooit de situaties uit de vorige vraag meegemaakt
  - Bij mij thuis
  - Bij iemand anders thuis
  - Op school
  - Op straat
  - Bij een (sport)club
  - Ergens anders, namelijk.....
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen

Vragen over je eigen gedrag

21. Heb je weleens iemand bedreigd?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
22. Hoe ben je de laatste keer dat je iemand hebt bedreigd gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit iemand bedreigd
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft

- Weet ik niet of wil ik niet zeggen
23. Heb je weleens iemand in elkaar geslagen/geschopt of met iemand gevochten?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
24. Hoe ben je de laatste keer dat je iemand in elkaar hebt geslagen/geschopt of met iemand hebt gevochten gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit iemand in elkaar geslagen/geschopt of met iemand gevochten
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
25. Heb je weleens een wapen bij je gehad?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
26. Hoe ben je de laatste keer dat je een wapen bij je had gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit een wapen bij me gehad
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
27. Heb je weleens expres iemand met een wapen verwond?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
28. Hoe ben je de laatste keer dat je iemand expres met een wapen verwondde gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit iemand expres met een wapen verwond
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school

- Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
29. Heb je weleens de geslachtsdelen van iemand anders aangeraakt terwijl die persoon dat niet wilde of iemand jouw geslachtsdelen laten aanraken terwijl die persoon dat niet wilde?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
30. Hoe ben je de laatste keer dat je de geslachtsdelen van iemand anders hebt aangeraakt of iemand jouw geslachtsdelen hebt laten aanraken, terwijl die persoon dat niet wilde, gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit de geslachtsdelen van iemand anders aangeraakt of iemand mijn geslachtsdelen laten aanraken terwijl die persoon dat niet wilde
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
31. Heb je weleens geprobeerd seks te hebben met iemand terwijl die persoon dat niet wilde?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
32. Hoe ben je de laatste keer dat je seks met iemand probeerde te hebben, terwijl die persoon dat niet wilde, gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit geprobeerd seks met iemand te hebben terwijl die persoon dat niet wilde
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de jeugdreclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
33. Heb je weleens softdrugs zoals marihuana/hasj/wiet verkocht?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan

- Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
34. Hoe ben je de laatste keer dat je softdrugs hebt verkocht gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit softdrugs verkocht
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
35. Heb je weleens harddrugs zoals XTC, cocaïne of heroïne verkocht?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
36. Hoe ben je de laatste keer dat je harddrugs hebt verkocht gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit harddrugs verkocht
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
37. Heb je weleens expres iets beschadigd of kapot gemaakt wat niet van jou was?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
38. Hoe ben je de laatste keer dat je expres iets hebt beschadigd of kapot gemaakt wat niet van jou was gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit expres iets beschadigd of kapot gemaakt wat niet van mij was
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen

- Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
39. Heb je weleens iets uit een winkel gestolen?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
40. Hoe ben je de laatste keer dat je iets uit een winkel hebt gestolen gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit iets uit een winkel gestolen
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
41. Heb je weleens iets van iemand anders gestolen?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
42. Hoe ben je de laatste keer dat je iets van iemand anders hebt gestolen gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit iets van iemand anders gestolen
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
43. Heb je weleens ergens ingebroken, zoals in een huis of een supermarkt?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
44. Hoe ben je de laatste keer dat je ergens hebt ingebroken gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit ergens ingebroken
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers

- Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
45. Heb je weleens iets gekocht of verkocht waarvan je wist of dacht dat het gestolen was?
- Nee, ik heb dit nog nooit gedaan
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven gedaan en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens gedaan, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
46. Hoe ben je de laatste keer dat je iets hebt gekocht of verkocht waarvan je wist of dacht dat het gestolen was gestraft (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nog nooit iets gekocht of verkocht waarvan ik wist of dacht dat het gestolen was
  - Ik ben niet gestraft, want niemand weet wat ik heb gedaan
  - Ik ben niet gestraft, terwijl mensen wel weten wat ik heb gedaan
  - Ik ben gestraft door mijn ouders of verzorgers
  - Ik ben gestraft door school
  - Ik moest gaan praten met de politie
  - Ik moest bij de rechter komen
  - Ik moest bij de reclassering komen
  - Ik moest bij de voogdijraad komen
  - Ik ben op een andere manier gestraft
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen

Vragen over het gedrag van anderen

47. Heeft iemand jou weleens bedreigd, terwijl die persoon volgens jou op dat moment jonger was dan 18 jaar?
- Nee, dit heb ik nog nooit meegemaakt
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven meegemaakt en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens meegemaakt, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
48. Heb je de laatste keer dat iemand van jonger dan 18 jaar jou heeft bedreigd aangifte gedaan bij de politie?
- Ik ben nog nooit door iemand van jonger dan 18 jaar bedreigd
  - Nee, ik heb hiervan geen aangifte gedaan bij de politie
  - Ja, ik heb hiervan wel aangifte gedaan bij de politie
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
49. Heeft iemand jou weleens in elkaar geslagen/geschopt of met jou gevochten, terwijl die persoon volgens jou op dat moment jonger was dan 18 jaar?
- Nee, dit heb ik nog nooit meegemaakt
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven meegemaakt en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens meegemaakt, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen

50. Heb je de laatste keer dat iemand van jonger dan 18 jaar jou in elkaar heeft geslagen/geschopt of met jou heeft gevochten aangifte gedaan bij de politie?
- Ik ben nog nooit door iemand van jonger dan 18 jaar in elkaar geslagen/geschopt of er heeft nog nooit iemand van jonger dan 18 jaar met mij gevochten
  - Nee, ik heb hiervan geen aangifte gedaan bij de politie
  - Ja, ik heb hiervan wel aangifte gedaan bij de politie
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
51. Heeft iemand jou weleens expres met een wapen verwond, terwijl die persoon volgens jou op dat moment jonger was dan 18 jaar?
- Nee, dit heb ik nog nooit meegemaakt
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven meegemaakt en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens meegemaakt, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
52. Heb je de laatste keer dat iemand van jonger dan 18 jaar jou expres met een wapen heeft verwond aangifte gedaan bij de politie?
- Ik ben nog nooit door iemand van jonger dan 18 jaar expres met een wapen verwond
  - Nee, ik heb hiervan geen aangifte gedaan bij de politie
  - Ja, ik heb hiervan wel aangifte gedaan bij de politie
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
53. Heeft iemand die volgens jou op dat moment jonger was dan 18 jaar weleens jouw geslachtsdelen aangeraakt terwijl jij dat niet wilde of heb je weleens iemands geslachtsdelen moeten aanraken terwijl jij dat niet wilde?
- Nee, dit heb ik nog nooit meegemaakt
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven meegemaakt en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens meegemaakt, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
54. Heb je de laatste keer dat iemand van jonger dan 18 jaar jouw geslachtsdelen heeft aangeraakt of jou zijn/haar geslachtsdelen heeft laten aanraken, terwijl je dat niet wilde, aangifte gedaan bij de politie?
- Ik ben nog nooit door iemand van jonger dan 18 jaar op deze manier lastig gevallen
  - Nee, ik heb hiervan geen aangifte gedaan bij de politie
  - Ja, ik heb hiervan wel aangifte gedaan bij de politie
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
55. Heeft iemand die volgens jou op dat moment jonger was dan 18 jaar weleens geprobeerd seks met jou te hebben terwijl je dat niet wilde?
- Nee, dit heb ik nog nooit meegemaakt
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven meegemaakt en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens meegemaakt, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
56. Heb je de laatste keer dat iemand van jonger dan 18 jaar seks met jou probeerde te hebben, terwijl je dat niet wilde, aangifte gedaan bij de politie?

- Er heeft nog nooit iemand van jonger dan 18 jaar geprobeerd seks met mij te hebben terwijl ik dat niet wilde
  - Nee, ik heb hiervan geen aangifte gedaan bij de politie
  - Ja, ik heb hiervan wel aangifte gedaan bij de politie
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
57. Heeft iemand weleens geprobeerd softdrugs zoals marihuana/hasj/wiet aan jou te verkopen, terwijl die persoon volgens jou op dat moment jonger was dan 18 jaar?
- Nee, dit heb ik nog nooit meegemaakt
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven meegemaakt en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens meegemaakt, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
58. Heb je de laatste keer dat iemand van jonger dan 18 jaar heeft geprobeerd softdrugs aan jou te verkopen aangifte gedaan bij de politie?
- Er heeft nog nooit iemand van jonger dan 18 jaar geprobeerd softdrugs aan mij te verkopen
  - Nee, ik heb hiervan geen aangifte gedaan bij de politie
  - Ja, ik heb hiervan wel aangifte gedaan bij de politie
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
59. Heeft iemand weleens geprobeerd harddrugs zoals XTC, cocaïne of heroïne aan jou te verkopen, terwijl die persoon volgens jou op dat moment jonger was dan 18 jaar?
- Nee, dit heb ik nog nooit meegemaakt
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven meegemaakt en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens meegemaakt, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
60. Heb je de laatste keer dat iemand van jonger dan 18 jaar heeft geprobeerd harddrugs aan jou te verkopen aangifte gedaan bij de politie?
- Er heeft nog nooit iemand van jonger dan 18 jaar geprobeerd harddrugs aan mij te verkopen
  - Nee, ik heb hiervan geen aangifte gedaan bij de politie
  - Ja, ik heb hiervan wel aangifte gedaan bij de politie
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
61. Heeft iemand weleens expres iets beschadigd of kapot gemaakt wat van jou was, terwijl die persoon volgens jou op dat moment jonger was dan 18 jaar?
- Nee, dit heb ik nog nooit meegemaakt
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven meegemaakt en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens meegemaakt, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
62. Heb je de laatste keer dat iemand van jonger dan 18 jaar expres iets heeft beschadigd of kapot gemaakt wat van jou was aangifte gedaan bij de politie?
- Er heeft nog nooit iemand van jonger dan 18 jaar expres iets van mij beschadigd of kapot gemaakt
  - Nee, ik heb hiervan geen aangifte gedaan bij de politie
  - Ja, ik heb hiervan wel aangifte gedaan bij de politie

- Weet ik niet of wil ik niet zeggen
63. Heeft iemand weleens iets van jou gestolen, terwijl die persoon volgens jou op dat moment jonger was dan 18 jaar?
- Nee, ik heb dit nog nooit meegemaakt
  - Ja, ik heb dit ..... keer in mijn leven meegemaakt en ..... keer in het afgelopen jaar
  - Ja, ik heb dit weleens meegemaakt, maar ik weet niet of ik wil niet zeggen hoeveel keer
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
64. Heb je de laatste keer dat iemand van jonger dan 18 jaar iets van jou heeft gestolen aangifte gedaan bij de politie?
- Er heeft nog nooit iemand van jonger dan 18 jaar iets van mij gestolen
  - Nee, ik heb hiervan geen aangifte gedaan bij de politie
  - Ja, ik heb hiervan wel aangifte gedaan bij de politie
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
65. Wat was de reden dat je geen aangifte bij de politie gedaan als je een van de voorgaande incidenten hebt meegemaakt (meerdere antwoorden mogelijk)?
- Ik heb nooit een van de voorgaande incidenten meegemaakt
  - Ik heb een of meerdere van de voorgaande incidenten meegemaakt, maar ik heb wel aangifte bij de politie gedaan
  - Ik heb geen aangifte bij de politie gedaan omdat ik bang ben voor de dader
  - Ik heb geen aangifte bij de politie gedaan omdat ik de politie niet vertrouw
  - Ik heb geen aangifte bij de politie gedaan omdat de dader familie van mij is
  - Ik heb geen aangifte bij de politie gedaan omdat ik denk dat er toch niets mee gebeurt
  - Ik heb geen aangifte bij de politie gedaan omdat ik me schaam voor wat er is gebeurd
  - Ik heb geen aangifte bij de politie gedaan omdat ik geen zin had om naar het politiebureau te gaan
  - Ik heb geen aangifte bij de politie gedaan omdat ik niet wist dat ik aangifte kon doen
  - Ik heb geen aangifte bij de politie gedaan vanwege een andere reden
  - Weet ik niet of wil ik niet zeggen
66. Is er tot slot nog iets wat je kwijt wilt?
- .....
- .....
- .....
- .....
- .....
- .....
- .....
- .....
- .....
- .....

Einde van deze vragenlijst. Bedankt voor je hulp!